

AUTHOR _____

NO. 2953

TITLE _____

RR _____

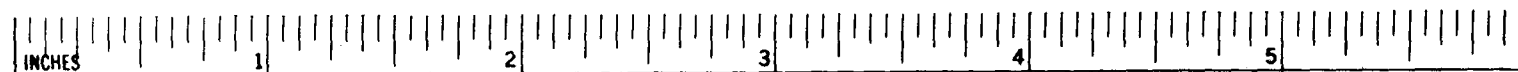
הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

IMPRINT _____

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

CALL NO. ENA 291

DATE MICROFILMED _____

C 2399

FILMED FOR THE JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY OF AMERICA

XEROX University Microfilms, Inc.
A SUBSIDIARY OF XEROX CORPORATION

Handwritten text, possibly a signature or name, appearing in the upper right quadrant of the page. The text is highly stylized and difficult to decipher due to the high contrast and grainy quality of the scan.

קדמה

ואח"כ קרא לטושבין / וכל זה
 מצואר למצין / כי מה שהיה
 אחרון / הכל למעלה רמה /
 כי הוא תכלית הכוונה בצד
 העולם / ואם הוא סוף המעשה
 הלא הוא תחלת המחשבה
 בטרם החלם / ותכלית הכוונה
 בצדיותו / לדעת את אלהיו
 ולעבדו לצדק אותו / ולהקדישו
 וליחדו / וכן הוכיח לצנוהמשור
 אשר שם ה' מחסהו / ואתה
 שלמה בני דע את אלהי אביך
 ועבדו / וידוע כי מצלתי למוד
 התורה ללא תתכן לאדם ע
 עבודתו / ללא ישביל את אדניו
 ולא ידע מצותו / ומדי הגותו
 בה ויתהלך על שביניה / ומדי
 ישב במטרה ויתלונן בצלליה /
 בה יפיר מי שאמר והיה העולם /
 בה ידע מקור מים חיים את ה'
 הוא אלהים חסם ומלך עולם /
 בה יפיר חסרין העולם הזה /
 הכלה והכלה / ומעלת העולם
 העליון הנצחי האעולה / שם

נקראת יצטה כי אחר שנתבצטה
 מליחותה הוכשרה להוציא פירות /
 פיהוים כטבעה להיות לכל צמח
 לשלח פירות / בדביעי נצדא השם
 והירח והמאורות הגדולים המזהירי
 והצמחים הקודמים מכח המאמר
 לא מכח המאורים / ויתן אותם להי
 צדקיע השמים להיותם על הארץ
 מאורים / בחמשי צוה וגזר לעשות
 המים לצעלי חיים כדגים / גם צעלי
 כנפים לראות / והקשקשים צדגלי
 לצות / יען כי צכח הרצוי צרך
 אותם / ומכח הכרכה בהם אין צו
 זמן לתולדותם / בששי נצדא אדם
 ועזרו וכדי לקיים המין הצריכו
 צרכה / ועמו נגמר הכל ותשלם
 כל המלאכה / קדמו לו כל שאר
 מיני השכלים והוא היה אחרון כ
 כמעשהו / להורות כי כל פעל יהוה
 למענהו / ועל זה הביאו לנו חכמי
 האמת חשל מזהיר / לעני השכל
 אור בהיר / למלך שזמן את הטושבין
 תחלה ערך שולחנות בחיני /
 מגדים וכל צורכי הצות התקין

הקדמה

כבוד חכמים ינחלו

יתנו כבוד למלך הכבוד בשמו ויתהללו
 אין כבוד בעולם כי אם לבבדו
 ותהלתו מלטה הארץ / כסא שמים
 הודו / כמצא לכל ונסתר לכל / וכל
 עין תעיד כיהוא אחד ואין שני /
 ואנחנו עצדיו נתחייבנו לעבדו /
 מי ישוחח בכלאותיו מי יציק סודו /
 כל הנקרא בשמו לכבודו בראו / ואת
 כל אלה עשה ידו / שכלל עולמו
 ביומי ששה / וצדיקת החומר
 הראשון מאין הצמיח חדשה / בדאו
 יסוד דק ונעלב / מחנו מתייתו של
 עולם / בדאשיות יצירותיו המציא
 האור הראשון הגנוז לעתיד לצדיקו /
 שני אורים היו מצור החכמה יצוקו /
 והדברים עתיקים / מים עמוקים
 בשני הרקיע רקיע להבדיל בין
 מים למים ולא נאמר בו כי טוב ש
 שלא בגמרה מלכת המים /
 בשלישי נראת היבשה וטבע המים
 אשאר / ארצו וכל האמור /
 חצאו /

נקדישת

ועשה מספט וצוקה חיה יחיה לט
 ממות / דרשוקי ויחיו

רבינו בחיי

ביאור על התורה לחכם הכולל
 התקובל הטלה מאור הגולה גולה
 ומגרות זהו על ראשו בשבע
 חמות המאורות המנהירים
 רבינו בחיי למחיה שלחו להים
 לשטות מים חיים להשקות ול
 לזהויות נפש הצמאים והרעבי
 לשמוע את דברי ווי בר אשר
 זרבי / אשרי צנו מחליו עם
 מורה מקום מכסוקי תורר
 מלהיכו למען יהיה כשלחן ערוך
 למעיינים בו /

צראטיות

ידעק פו התורה עקד כל
 הנצראים ליראה את השם
 הנכבד והנודע / על כן ה
 התחזקתי ונבנסתי במחיצה
 שאינה שלי / וזה היה חלקי
 חבל עמלי / זמנני שידעתי כי
 חסדתי התורה צמכריהם
 הולכים / על גלצעה חלקים
 ודרכים / ושמהם ודרך הנשט
 רודכים / ויש מהם לדרך ה
 המדרש נפלים / ויש בוחר
 דרך השכל וחכמי המחקר
 המתפלספים / ויש בני עליה
 במסלה העולה ציה אל עיני
 לצבם צופים / ראו נבטם מדשן
 וימכלו נופת צופים / נכנסו
 צרואה ולבנים מן הצופים /
 והשיג השרש והענפים / על
 פגראיותי לחלק ביאור סברי
 זה על דרכים אלה כולם /
 למען יהיה לכל החלקים נ
 נשלים / בארבעה מעלות
 סלים / לעלות מן הנגלה אל
 הנעלם הדרך הראשון /

חצור במירושה התורה הנוראה ב
 צעדה מתוך גילה ומתוך שמחה
 יראה / שהזכיר רבותינו ז"ל צמנאי
 כל לומד ומחבר / שבתותיו שוטטני
 נוטבות אור עובר בתולדה מוד
 עובר ולצטוק מר עובר / והשם
 הנסתר מצד מהותו ועצמותו / ה
 היחיד המתעלה הנגלה לצד כעלמ
 וחמותו / הוא היודע נסתרי ועבון
 מחשבו / כי לקדשה אל הולצמה
 הצמת לא ערצ לצני / בסבת היותי
 סכל בהכירי ערכי ומקומי / גם לא
 מהיותי חפץ לרדוק אחרי הכבוד
 ולהגדיל את שמי / כי משיג אני
 בעצמי מעוט ידיעתי וקוצר השגתי
 / אין מלה בלשוני ואין לקח ער
 שפתי / אין כדמל בצקלוני / ולחם
 ושמה צביתי / ואין מחבר אמרי
 שבר / ולא ידעתי סכרי / אין אטפני
 וסכלתי כל ענין שכלי / צער אנכי
 מאי / ולא בינת אדם לי / אבל מה
 אעשה ונבטי חטקה בתורה /
 ידעתי זה מעלת הנבט הטהורה
 / כי נצרות ביום ראשון עם האמה /

הענוג צפון לצדיקים בכר
הענוג גשמי לא יסודה / בה
יפוך מעלת הנפש הנקראת
כבוד / וענין יסודה ופודה ה
הנכלא / נקראת כבוד / כי
שרשה בבסא הכבוד / ונחשלה
למי שכל הארץ כבודו גלא /
בה יכיר ויזכיר חסדי יו / כי
נתנה בגויתגו כבסק בתוך בור
ויצא מצוקת ומטוהר / ואחר
תעלה / בה יכיר ארץ גר / ה
הדרות הוגר / ויחיו טכחות /
בה יבחין ויבין וכין צידה לעול
המנוחות / השכל ימשיך כח
עליון וידמה לשכלים / דחיונה
פיוס הכולל כל הנחלים / כל
חכמה נשגבה / וכל תבונה /
רחבה / בה נמצאים וממנה
נאצלים / ומכני שראיותו ילדי
עולם הדאגה / נאחזים במצוה
כדגה / רובם מתרשלים בתורה
זה במחיד וזה בבשיעה / קרצם
בתיחן לעולם דאו ולארצו עם
נטיעה / ויש אשר נכסם עמלה

זהם והם עמלו לנכסם / נכסם
לכודה בכח חוקשם ועונשם נרשם /
עליהם אשא מטל המסובין על השלח
שוכלים שם / לבם ועיניהם שם על
מעדניהם ולא נשאו ראשם / לא
בזיטו העולם העליון אשר יו / אלהי
ישראל צא בו / לא ידעו מה הוא לא
בחנו מה טובו / לא זכרו היום הנורא
אשר נגלה להים בתרועה / לא
ידאו לנכסם כיהניחו חיי עולם
ועסקו בחיי שעה /

על כן

חלתי ואירא
לנכסי אני בחיי
בן אשר / בחנותי / כיהכל הכר
ראיתי כי יש צחכמה יתרון הכשר
בחנותי / כיהזמן כנחל בוגד ולכחדו
דעשותי / כשטותי כתנת עזרה
ובגדי זריחות לבשותי / אמרתיו עת
לעשות ליו / ולעשות לשמו חשתי /
וכצבירצתי ועל צת מלך הנצבת
עמי חסתי / בחתול עבר נתונה /
אשר תוי שדי ליודעי תבונה /
מאכני זה נקלצתי אל המלאכה
הגדולה הזאת הנכלאת לחבר
חבור

מדבר נכבדות ונכוחות / אזכור
במקומות ברששי הפתחות / הוא
איש לחים בתורה עמוד ופנה הוא
הרב הגדול גבינו יונה ז"ל אשר
לספר הכוזב חזר פורש ועשה אונן
וקצע אבדוריו טורי סנידיו להגיד
עינים דנדיו אשיות עטרת סז
לראשי להחיות את נבשי / מה
יקר חזרו מזהב וכל פנין / מאן
יהיב לן מעבדי דמך ומלייך אינן
ורוב עקרו של סכר אכלול בתורה
בראשי פרשיות / בצאר כל חכמות
גופניות ושכליות / יען כי התורה
כולה במדות האדם נקשרת / כו הם
חמר לחיות לשמור משמרת /
והחכם בגודל חכמתו וגובה מעלתו
רוח הקדש עליו לפי מדותיו ולכי
מדרגתו ורום מעלתו / במדות וט
וטהרות לצו / התעלה נפשו שתחול
רוח נבואה בקרבו / וידעתו נאמנה
כי מלכתה זאת עצומה ורחבה /
לכל הבא ליה לצבוא צבא / אף כי
איש כמוני נבשו עלונה / עיקר הוצא
צבור נסיון הצרות והמקרים /

מקרים דכאונני השיגוני בין
המקרים / לפי שחרחר עובני
כחי / ונפאה דוחי ער ומצוקה
יבעתוני בכחי / ואיך אביך צדוד
יערב שיחי / ואיך לכפון אר
האמות תהלצן מחטבתי / או
שכחי תבון מלמכתי / ו
וחלפתה התורה הצרובה
כנסך צדוק בעליל / צריכה
שמחה לטוב כבולק אהלים / ואין
ימוח ענב אהלי למה היצנים
או איך שבע דוגו דוכו יישר
לשור על אילת אהבים / והלב
אשר לא טהור מטרדת הזמן
ואין לו פנאי / איך יטהר לצא
קדש לבני / או איך ישיר את
שיר ה' / והטרדה תעצם עיני
הכשר מראות הנגלות / אף כי
תעצם עיני הטבל מראור
במושכלות / אמנם על זכות
הולצה נשענתי / בחסד עליון
בטחתי / ולשמו נתכונתי / לט
להתגדל ולקנות לי שם והכבו
כי אם לטם ה' צבאו הוא מלך
הכבוד /

דרך הכשט אכור ואשחור
 כאישון / עם אפתוב ובחר
 דעות הרעשונים יחידים
 האר ידעם / מאור הגדול רבי
 שנה ז' / והפטיש החזק רבי
 חננל / כלומר מהם פיני ופוק
 הרים / צד ביהאם אמר צד
 עני / ופענדם פטרות לט
 אכור / ברצות אומר ור
 אתעסק בטלית ששנה שלי
 הדרך / שצד דרך המידע בו
 ארחיב לטון ובו אטה אהלי
 כיד אהלי הטובה עלי / הדור
 יעבי הגלות ידרשו הוצעותו
 ובו ינחם לבם מרגום ומעצבם
 ישישו וישמחו כל מבקשיו זה
 דור דור שיו / הדרך השלישו
 דרך השכל בו אטלח ידי לבתוב
 במקומות / להורות כי תורתנו
 כלולה מכל החכמות / כל שאר
 החכמות שכחות מושגות בדרך
 עיון ומחקר / ותורתנו מן ה
 הקצה והיא העקר / הדרך הד'
 אאריך י' הדרך ישכון אור

וסלול ודרך לנגש צאור החיים לט
 בדרך הזה אטיק זמנה מרואי ה
 הטיש חשה מוכת הזמן / אשר מתק
 דבריו נאצל מחתק על אף / הוא
 הדב הגדול הרמז / הוא החיה לנו
 את הדרך אשר נעלה בה הדרך
 אמת הנחמו / הוא אשר הצדיקנו
 והלכנו ושהוא יבא מעשר לקחה א
 מזני שאף אזהר / והציצו רעיוני
 כעם אבאר וכלם פרמו ויצא
 כדרך מלכנו / כי המחצב החכמה
 העליונה נחצב / לכנו חסוכים כל
 יתיצב / לכנו מלכים יתיצב / הם
 מלכי התורה אשר צאו בתוכה לכני
 לכנים / דגו עליונים צכונים

והשיגו בהודי הכתוב סודור
 נשגבים / וכדי שיהיה ספרי זה
 כולל תורה ומדות / אכתח בכר
 כרשה ופרשה בכסוק מספר החמדות
 הוא ספר אדיר חכמה ודעת ומוסר
 מלא / הוא ספר משלי שלמה בן
 דוד / סדר שם כל מדות להבחין
 חין ערכן / שבה את החמדות גבה
 את הככך / ומכירושי אחד קדוש

לבעלת הגוף והנפש יש צאושכלות
תועלת גופני בקיום העולם כחשכטי
העמים ופחנקבותיהם וקישוב
הארצות והמדינות / ובהן תועלת
הנפש גם כן / ויש בחקובלות תועלת
נבטיי כי תתעלה פנכש בהן ותשיג
בקיומן חיי העולם הבא ובהן תועלת
הגוף גם כן / וכדי לצאר שכל מצות
שבתורה יש בהם תועלת הגוף וה
והנפש / העיד משה רע"ה ואמר לטוב
לנו כל הימים לחיותינו כהיום הזה /
וכתיב וצדקה תהיה לנו כי נשמור
לעשות וגו' / לפניה להיננו / צאר כי
קיום המצות הוא כולל שתי תועלות
תועלת כלל הגוף בעולם הזה ותועלת
הנפש לעולם הבא / וכו' שהזכיר ב
בכלל לטוב לנו כל הימים / ואחר
כן הוסיף כירוש כלל ופרט לחיותנו
בהיום הזה / זהו תועלת הגוף ב
בעולם הזה / וצדקה תהיה לנו לפני
ה' להיננו / זהו תועלת הנפש לעולם
הבא / וכן צאר שלמה ע"ה הענין
הזה בעצמו הוא שאמר כי חיים הם
למוצאיהם ולכל צטרו מר כ

ליום

ליום

הצ למדת שיש בכל המצורה
תועלת הגוף והנפש / ואם ת
תשאל ותאמר מאין לנו מן
הפתוב שכל ההכמות בכללות
בתורה ונחשכות ויוצאור
חמנה / תגה שלמה ע"ה צאר
זה צחק רחוק דצדיו והוא אמרו
נוכת הטובה שכתותיק כלל
דבש וחלב תחת לטונך וריח
שלמותיק כריח לבסוף המעיל
התורה לכלה אבמו שדרשו ל
ע"ה ויהי ביום כלות משה כלת
כתיב כיום שנבנסה כלל לחכה
ודרשו עוד רע"ה אל תקרי
מורשה לצ מאורשה / ולמדך
שלמה ע"ה צכתוב הזה שכל
החכמות הנחשלות לנוכר
כלן נוטכות משכתי הכלה
ומה שהחשילן לנוכת לפי שכל
החכמות חוץ מחכמת תורתנו
כלן יש בהם תערובות וטיג
כנוכת הזה שכולל הדבש ושעוה
אל חכמת תורתנו הקדושה
היא הדבש הגמור הנקי מן השעו

ד

במדבר

בראשית

דע כי תורצו הקדושה
 נקשרת עם החכמה
 העליונה וכל החכמות נכללות
 כלן בה ואנני זה נקראת תחיה
 והיא משיבת נפש לשרשה
 והמצות שנתנו לנו בהר סיני
 הם תרי"ג שנאמר תורה צוה
 לנו משה מצות כהני תורה
 קבלנו משה ונתנו דברור
 שמענו והבננו מפי הגבורה והנה
 הם תרי"ג ודבר ידוע כי כל
 המצות כלן אלהיות ושקולות
 בחז"ל החכמה כנויות ע"ל
 אדני הדעות מיוסדות על עמודי
 התבונה ואין לך כל מצוה שלא
 יהיה בכלל בה מין אחד ממיני
 החכמה ותרי"ג מצות הללו תרי"ג
 כללים הם כי פרטי המצוות
 אין להם סוף ותכלית והדעות
 פותחת כן כי כיון שהמצוות
 אלהיות וכלן מורות על חיוב
 מציאות אלהותו ועל ידיעתו

דברים לג

מצד דרכיו ובעלותיו כשם שטק ה
 תכלית מושג לנו מצד ידיעות כעלותו
 כך אין תכלית לפרטי המצוות
 ולזה כיון המלך דוד ע"ה באמרן לכל
 תכלה דמיתו קץ רחבה מצותך מצד
 מישור כי כל דבר יש לו קץ ולמצות
 אין קץ ואם פן כל מצוה ומצוה מן
 תרי"ג מצות היא כללית כל אחר
 ואחת בוללת מצות הרבה וכן כולן
 עד לשון קץ ותרי"ג מצות הללו נ
 נחלקות לשני חלקים מושכלות
 ומקבלות המצות המושכלות הן
 אותן מצות שהשכל מעיד עליהן
 ומבחין בהן שאלו לא נכתבו היה
 המשכיל מוצא אותן בשכלו כמצות
 כבוד אב ואם והרציחה והנאוק
 והגנבה ועדות שקר והגזל וכ
 וכיוצא בהם המצות המקובלות הן
 אותן מצות שלא ישיגם האדם לעול
 ולא ימצאם בשכלו כלל אבל הוא
 צריך בהן אל הקבלה כמצות השומר
 והסכה והלולב מצות היצום והחליץ
 ומצות השמיטה והיוצל ומקדשות
 והכלאים וכיוצא בהם ולו ואלו ה
 לתועלת

תלים קיט

במחצית עשר וכבוד קדש העולם
הוא מתן כד שם הוא זוכה לעדיבות
הימים לבנין לכו שחוט עולם שכלו
ארוך / וקראת עולם זה שחצו
והזכיר אל מעלתו עושה ופחד
כשם ששעשר הכבוד סמנה לאחדים
בעולם הזה לקבל פחות כבוד
העולם הזה הכנה לקראתו
העולם הוא / ולאחד שלמה שלטון
בכתוב זה כי העולם הוא יש אריכות
ימים בו לעולמים והעולם הזה הכנה
אליו / ודבר ידוע כי אשה רצונו ע"ה
אדון כל הנביאים כל מה שידע וה
והשיג בשערי הבינה הכל ידע והשיג
מן התורה בזמן ארבעים יום וה'
לינה שעמד בהר גם החלק שלמה
ידוע ומכורסם שהיתה חכמתו ר'
רחבה / וכן ים והכתוב העיד ו'
ויחכם חכל האדם / ועין ספק כי
מתוך התורה למד הכל / וחכמי
האמת העידו על מעלתו הגדולה
והנשאה שעלה אליה מתוך חכמת
התורה / והוא ש'מדו ר'זל שלח חלק
על העליונים ועל התחתונים

ע" ויטב שלמה על כסא ה' ל'
לחלק / עש לקח למתעורר זכאן
חדוע קופו כפתוב כסא שלמה
כסא השם והיטך יכול הכתוב
להחטיו כסא חזל לכסא קדש
אבל הענין כי כסא שלמה הוא
דוגמה ור'זל חכמי העולם יודע
הבנותא אשר יצדיקים כד
כדכמות הצא אצל זה חומר
מעורר הכלל ויחזק חסוד הסוב
חורק גשמה מאד עמי הזכר
ומזהיק כדרך / והוא מן החמור
אשר נזרום בסכריהם / גנזום
הצנינום במרדסיהם / והוא
שמורו תני רבי חייא חלק
עולה השעים חלמד שטין כ
כבודו של הק"ה שורה בכחות
מתשעים אלק רבבות חלמכי
והחלק שלמה צ' אק כסאות לטני
צ' אק קתודי זהב היו לו סניב
הכסא ושם יושבים החכמים
ותלמידים כחות וסגנים רהנים
ולוים / ושבעים קתודראור
כנגד הכסא ל' סנהדרין ושהי

סיר ד

שכל בסולת / זוחו שמרודצט
 וחלב תחת לשוקי שיהדצט די
 והחלב הם דצדיות גמיק נקיי
 משין סיג / זוכן רוד ע"ה מחטיל
 תורהנו לפסקה צרוק שאין צו
 סיג הוא צמחר אמרות יבנה
 אמרות טעמיה קסק צרוק /
 וגו' ולכי שישאמרת תורהנו
 יהיה מאגב צציו נקי רשמי
 להסתוות סמג זה אמר תורה
 לשונך שלח חטם שנתב להעליו
 שלא תוציאם חכיק בענין ש
 שכתוב יהי לך לצדק ושין ל
 לצרים אתך / וכן דרשו ז"ל משי
 ולמכסה עתיק דצדים שפס"ג
 עתיק יומי א תגלם ולקח לצמח
 אחת חמדות של תורה שהיא
 מן הדצדים הרמזיים להסתור
 והיא חדות ציצית זהו וריח
 שלמותיך פריח לצמון / וכבר
 ידעת כי ריח הוא זכרון הדבר
 וכענין שכתוב בקרבנו אנפרת
 ריח נוח / וכתוב ציצית ור
 אדור סו לט ארמיתם אוחו וזכרתם / ואמר

תלים יב

מטלי ה

ישעיה כג

סיר ד

מקרא ו

כי זכרון אותם חמדות כזכרון לצמח
 והלצמון הוא חמדות אשר חמדות
 ציצית רוחות שליה אלם חשיך כ
 כנגח ג"ג נתיבות כלמות חמחה והצן
 אף / ומשם צמרו לנוגלל מעלת התור
 ושלמותה זמך היא כוללת העליונים
 והתחתונים עד שהודיעונו שאלו
 הכתובים שאמרה לסדרה היה אדם
 צולל להחיות בה את החתום / שכן
 אמרו במדרש תלים בועמור צברחו
 חכמי אבשלום בנא משודכות לט
 ידע אטם ערכה / אף אלעור לט
 נכתבו פרשיותיה של תורה על הסוד
 שאלמלא נכתבו על הסדר כל מי נ
 שהיא קורא בהן היה יכול להחיות
 את החתום ולעשות חוכמים לכיכך
 נתעלמו סדריה של תורה / וא"כ
 שנתעלמו סדריה של תורה גלויות
 הם לכני הקצה / שכאמר וחי כמוני
 יקרא ויגודה גערכה לי משומי עד
 עולם ואותיות ואשר הבטנה יגידו
 למי ע"ל / ועתה שלא נכתבה פסדל
 זוכה אדם בה לחייה עולם הרע /
 שכן מ' שלמה זורך ימים במינה
 ובשמחה

תלים ג

טיוט כח יג

ישעיה מ"ד

מטלי ג

וידבר על ספרה ואל העוף ועל הארץ
 ועל ימי הבריחה ואל הארץ
 שבע החפחה אשר לסלמה שסלמה
 אותה בשלטה חבורים אלה
 שמה וידבר ג אלבים חסל / ונראה
 לי כי לבי חלשן למוד החבורים
 שבהם שאלך הכמה ויבית שלו
 אלבים כאלו אלה שלמה חבורים
 וראו אותם בשום שמה חבורים
 שיר השירים / הוא שמה חבורים
 ראו לשיר השירים / ותבאר חמשה
 אף / אות אסף חמשה / והכונה ספרים
 לשיר השירים מחובר על יסוד חמשה
 האחרונה שבעם חמשה הנקראת כל
 ועל פי יקראנה תמיד אחותי כלה
 שהרי חלה פלה קוללת שניהם
 מלה כל והחמשה באחרונה / וכשאל
 ויהי שירו חמשה ולק באר כי היה
 יסוד שירו ועיקרו חמשה / וידבר על
 העצים מן הארץ אשר כלבנון זה
 ספר קהלת המוסד על חמשה
 הטבע / והסתכל איך נשתמש
 בכל החבורים בלשון וידבר /
 ונחבור שיר השירים שחמשה קדש

קדשים נשתמש בו בלשון הוי"ה
 ושאר חמשה שמה חבורים / שהו
 מחבורה על יסוד חבורים ומחבורה
 התורה מה שנשתמש קודם
 שפירש העולם וכן דרשו רז"ל
 סיבה ההנהגה כתובם לבנין כ
 ביום שאחריה אל גבא שלמה
 וראו מן הארץ שבה שמה
 שמה חבורים תורה שמה חבורים
 כלומר שפי לבי שמה חבורים
 ולולי שהדבר פן אלה חבורים
 ע"ה בותב חמשה חמשה קדוש
 היה ראוי שיאמר בהחלטה התור
 וידבר לבי את הדברים האלה
 על חמשה ועל כן התחיל במה
 שהתחיל / ודרשו רז"ל אמר רבי
 יצחק לא היה צריך להתחיל
 בתורה בדאשית ברע לע מהחוד
 הזה לכם לבי שהיא חבורה
 דאשונה שנצטוו בה ישראל
 וחבני מה כתוב בדר אשית חמשה
 כח חמשה הגיד לשון / והכונה חמשה
 למוד כי כיון שהחבורים שם שקד
 התורה לא היה ראוי להיורר

קתדרות נבדא אחת לגד
חזוה ואחת לנתן ספציא חסא
אחד לימינו לכה אפס אפס
עכ / כל הקדמות האלו
הטעמים האלו והטעמים האלו
הטעמים האלו הכל בוגמאות
החלקות והמוראות בלשון הק
קתדרות ולשון ספציא חסא
אחת כל הקדמות האלו לכל
בשם ספציא חסא לענין מסוין
וכן הם שבתות בספציא חסא
וידות חזק וזוה לאקום פטרת
ושני אריות עומדים מצל פירות
וכתיב ושנים עשר אריות
עומדים שם על שש המעלות
מה ומה לא נעשה כן לכל
חמלכות / היות אשר לכסא
ושנים עשר אריות וז' אריות
הכל רוגמא / היות כן קתדרות
שבהן נבדא העולם כענין שבת
אף ידו יסדה ארץ וימינו טכח
שמים / ושני האריות שני הסרי
האדירים הנודעים בשמותיהן
אחד לימין ואחד לשמאל והו

ים ה

ה מה

שאר מצל היות / וי"ג אריות שנים
עשר מנהיגים וקייכום את הכסא
שלשה לכל רוח ורוח אשה היות
העולם כי כן סדור קדגלם במדבר
אזינו אקייכום את הארון וקכז זה
השם האו להקרא כסא אמה כסא
ה / ואין ידע שלמה תבסימו דם
והטעמים האדורים הטררה העצומה
ותועלה פטבלעה והדמה אשר נבס
האדור עד שעה בדוגמותו כסא
שלא נעשה כן לכל חמלכות כל זה
ידע והשיג כלמות התורה / ומאין
הנבא לו החמלכות להיותו מור
צעליונים לא מהוך חמות התורה
שהיא מן העליונים / ומצינו שמהוך
חמותו הגדולה שלמד מן התורה
חזר ג ספרים והם חסלי ושיר
השירים וקהלת / והוא אמרו ויחכם
מכל האדם מצינתן העזרחי והיון
וכלכל ורדע בני מחול / וכתיב
ידבר שלשה אלפים חסל ויהי
שירו חמשה ושלף / וכתיב וידבר
על העצים מן הארץ אשר בלבנון
עד האזוב אשר יוצא בקיר /

וידבר

ות לב
ס

שדי המצא / והנה משה ר'עך שאר
שתים לה הודיעני נא את דרכיך
הוא החלק האכסר והשבבנה מני
אני כל מוצי על פניך / הר'אני
כבודך הוא החלק הנמנע
הושבבנה לא תוכל לר'אות את
כני / והנה שתים לה בשם שחייב
אדם ומצוה עליו להמנע מחקור
החלק הנמנע / כך מצוה וחובה
עליו לדרוש ולחקור על החלק
האכסר כי בזה יתרצה עבד אל
אדניו ונדענו מהוך פעלותיו /
ועל כן חייבה החכמה שתתחיל
התורה בחדוש העולם להגיד לעמו
כח מעשיו / ומכני שכל שרשי ה
האמונה נסמכים ומשענים על

אמונת החדוש פיהחדוש מוכת ו
על ההשגחה וההשגחה מוכת גדו
על הנצוטה ועל אמת עונש
ושכר / וכל העקרים הגדולים
האלה מהבצרים מן הפרטה הוצא
חודיענו תחלה כי העולם מחודש
נצרך יש מאין אחר שגיה
רשיתו תוהו ובוהו וברא ברא

הנמצאים בשעה ימים ובעשי
ברא אדם והשגח עליו בשלש
ענינים צברוטה / וביצירה
ובעשיה / וצוה עליו במצות
עשה ובמצות לא תעשה /
וכל זה עדות ומוכת גמור
על ההשגחה ועל הנצוטה כי
ידבר ה' את האדם ויצוה עליו
לעשות מה שירצנו / וימנע
ממנו מה שירחיק ממנו זה
נתבאר השכר והעונש לפדיו
ולרשע / נתבאר השכר
שהניחהו בגן עדן בהיותו
זכאי בממדו ויניחהו בגן עדן
וכתבאר העונש בחטאו שגרש
אותו משם הוא ש' ויגרש את

האדם / וגם נתבאר העונש
לקין על הרציחה / והשכר
לחנוך שהתהלך עם הלאהים /
גם עונש אנשי דור המבול
על מעשה הזנות והוא שהביא
עליהם המבול והשכר לנח
הצדיק אשר מצא חן בעיני ה'
ונצל / הוא למדת שכל העקרים

כונת דבירה של תורה כי אם
שמו במונה והוא לנו לעבור
חדוש העולם והתעורר איהו
הענין מסור לקבלת ישראל
ושל יפתב בספר התורה /
והיתה שתעצה מעום כח
משיחאזר לעמו כלום המשיח
לפניה משאו שנתבדסם
מלפניה מצד דרפן וכפלה
ממשאחד שיהוציא מצין
הצומח שכלם / ולפי שיהקנה
שהיה הענין הגדול חנה מסור
ביד הקבלה רק שתעיד עליו
התורה כי מתוך מותגת חרוש
יסיג האדם יגיעות הש"ה מצד
דרכיו וכפלהו / וזאת היא
ההשגה הנרנית האפשרית
כיהשגה מצד עצמו וההורכו
נאמנת היא לפי שענינו נסת
ונעלם אף מן המלמכים /
והענין הגדול הג' בכלל צבמוק
אחד מספר השלי וזה כבוד
אלהים הסתר דבר וכבוד
מלכים חקור דבר / שלמה

בחלק עלי גלה לנו בזה על ידיעות
הש"ה והוא סני חלקים גמנע ואכשרה /
הנמנע המהחוקירה על
השגה מצד עצמו ומותו ועל זה
מור מסתר דבר / האפשר הוא
חקירות מלכותו מצד דרכי מעלותיו
ועל זה שמו ובנוי מלכים חקור
דבר / ומתבדס / הוא דבק עם הכתו
שעתה שחגם ליום וערך לעומק
שהם כלל המציאות / זהודיענו
בזה כי החקירה הזאת האפשרית
היא שמים ליום וערך לעומק שהם
כלל המציאות כלו / כואלת שמים
כוללת הגלגלים וחלת ליום כ
כוללת המלמכים שהם למעלה
מהם / וערך לעומק כולל כל נב
נברא העולם הטכל היצטה והים
עד מעמקי תהומות / ולב מלכים
עין חקר / כנגד החלק הרצון
הנמנע שעליו הצפיר הסתר דבר
והכיר לב מלכים כי שם השם
הנסתר אין לחקור עליו כי זה
מן הנמנע / וכענין שנאמר למות
החקר מלכה המצא אם עד תכלית

אוי

הסמים והארץ ביום הראשון היה
לו לכתוב ברשונה / אבל העקר
הוא שהיא חלה בבני עצמה אע"פ
שמוכה היא כאלו אמר ברשונה
והעד על זה הטעם החלה ועל
הכרעה כי לעמים והארץ
הולדותיהם נבראו ביום
אין גמור ומאכילה מוחלטה וכן
מעיד לשון ברשונה שהיא לשון הוצאת
יש מאין והוא דעת רבי נחמיה שבין
רשון נבראו כל העולם / שכן אמרו
במדרש רבי יהודה ורבי נחמיה רבי
יהודה אמר בטעם ימים נבראו כל
העולם שכן כתוב במעשה של כל יום
יום ויהי כן / רבי נחמיה אמר ביום
ראשון נבראו כל העולם שכן כתוב
תוצא הארץ דבר שהוא פקוד ומוכן
בירה ומרמטית / משלמה הדבר
דומה לאדם שזרע עשה שעורים
בבת אחת זה יצא ביום ראשון וזה בשני
נה בשלישי וכן כלם / ובאור דעת ר'
נחמיה במשל הזה כי החומר שאמנו
הוא בכל נברא ביום א' ואחר כך
נבראו כל הנבראים בטעם ימים

אחלקי החומר כל אחד ואחד
בא ביומו / עקב צבתוב כי הוא
אמר ויהי / אמר כי הכל היה
באמירה ובהויה אחת ואחר כך
זוה דבר יום ביומו והעמיד
הדברים והוציאם לכועל /
אלהים / על דרך הפשט לשון
אלהים / וכירושו בעל החוקה
כלם שזה הטעם לא אמר על
ולא אלהים כי אם אלהים בלשון ר'
רביה וכן אלהים מדעיהם
הוא / כי הוא כולל הקדושות
כלם וכן דרך הלשון בממשלה
השכלים / אדנים קשה בלשון
רבים וזה לגודל מעלות האדון
ולרבו מינו הממשלה שיש לו /
וזה צבטר ודם אף כי בטעם יום
אחד מינו הממשלה שלו אין ל'
להם מספר וכל המושלים אין
ממשלתם רק ממנו והוא אחד
וכחותיו רבים / וכן מנהג הלשון
בשאר החלות ליל שאורי הוא /
יום כפורים הוא / ועוד יש לכרע
כי נקרא אלהים צבדיות העולם

המים ל

יהושע פד

שמות יב

העצומים האלה י נחמכים
 מאמונת חרוש העולם וכו'
 התורה פלה מוסדות וכו'
 עליהם וכל אחד ושחד מחייב
 מה חדרו / חרוש העולם מחייב
 ההסגרה ולהסגרה מחייב
 העונש והסכר והחייבת עור
 הצבועה ומאן להצבועה תבוא
 הנורה / תם בן מוכרח היה
 לכתוב את התורה בחרוש העולם
 וזהו שכתב ברשית לראש להי
 טק השמים ואת הארץ

על דרך הפסט מלת בר
 ברשית כאלו אמר
 ברשית ומה שלא אמר ברשית
 חכמי שאלת ברשית כולל
 טעמים גדולים ועצומים רבים
 ונכבדים מה שלא תכלול מלת
 ברשית / ועל דעת רש"י מלת
 ברשית מלה סמוכה / וכן כל
 ברשית א. ש. שבמקרא /

ולא נברא ציום הרעשון רק
 האור בלבד / ושעור הכתוב ברשית
 בריית השמים והארץ והארץ
 היתה תהו ובהו וישמר להים יהי
 אור והכל נמשך אחר האור ואמר
 כי הוא כמו תחלת דבר יו' בהושע
 וישמר יו' ל הושע / ודעתו אל שם
 הו' היתה בנות הכתוב שנבראו
 השמים

הושע

האלהים וזהו הוא הצורה הנלצטר
 לחמר והיא חלק מורכבת בו הוא
 כלל דבר שיש בו צורה ומחיה אמר
 הכתוב ונסה עליה קו תהו ואבני
 צהו / ייחס הקו לתהו שהוא במקום
 שאין בו מחש לפי שהקו הוא שוקא
 האומן מחשבת הבנין שהוא מקום
 לעשות והמלה כגורת מן קוה קויה
 יו / וייחס האבנים לבהו שהיא הצורה
 לפי שהאבנים הם צורות הבנין
 ויצא הקשור השני הכתובים אלה
 בתחלה ברא יש מאין בעל הכחות
 כולן חמר השמים וחמר הארץ וה
 הארץ אחרי הצריעה הוצת היה
 תהו כלול חמר אין בו מחש והיתה
 צהו שלצביע אותה צורה / והזכיר
 הכתוב ארבע יסודות שיש בצורה
 זו הם אש ורוח והמים והעכר ומלת
 הארץ כוללת ארבעתם והוא כלל
 העולם השכל / ואע"כ שיסוד העכר
 הוא אחרון הזכירו ראשון ובו ידבר
 ועל כן התחיל מן הארץ שהיא
 הנקודה / והכילו סופים קראוה נק
 נקודה לפי שהיא לחטה מן הגלגלים

לד

יו

נמונה בתוכם כנקודה צתוק
 העגול / וקראוה נקודה לפי
 שהיא קבועה וקיימת אין לה
 תנועה כלל בסללה רחוק
 בחלקיה כענין שכתב והארץ
 לעולם עומדת / והנה היא צהבן
 מן הגלגל העליון המקיף כי
 זה עליון בתהלים והדקורה
 והזכור וגם הסמון בתהלים
 העובי / והעכירותה אחר
 שהתחיל מן הארץ שהיא לסוד
 היסודות בסדור הרצוי והוא
 האש והרוח והמים / הזכיר
 וחשך הוא האש היסודית שהיא
 חשוכה והקדימו לרוח מכני ש
 שהאש מקיף על הרוח / והקדי
 הרוח למים כי הרוח מקיף על
 המים והמים מקיפים על הארץ
 והסדר הזה בעצמו מצאנו בספר
 קהלת ובספר איוב / וכשם
 שהתחיל כאן מן הנקודה שאמר
 והארץ היתה תהו ובהו / מן
 התחיל בספר קהלת מן הנקודה
 שאמר והארץ לעולם עומדת /

קהלת א

אלפי שברם על מנו בחכמה ובתב
וצבונה הוא שפתוב יו בחכמ
יסד ארץ כוצן שקום צבונה
ועל דרך פתח ישיהם הזה
ענינו שוכט ישיהם פתו אל הים
לא יתקלל ותרגם שנקלום ו
דינא ותסוק מלמ המע בלהים
שוכט זה יספיק מה פרים
ונקדא בפאן בשם הגה על שם
שפתימה עולם במדת הדין ועל
דין שפתימה לשם הזה שתי מלות
אל הם והנה הנה בידע היוד
ונכר מה בוראיק מלמ ציוד יה
זה משכיל יצין / את השמים
ואת הארץ / מלות את בכר
מקום לרבות / ועל דרך המשט
בא שני מותין הללו לרבות מה
שני חמרים שברא הקצה אחד
שעשה ממנו שמים ואחד שעשה
ממנו ארץ והו שאמר והארץ
היתה תהו ובהו ביאר כי האר
אחרי הבריאה הזאת היתה תהו
ובהו וכירוש פהו ובהו חמר
יצורה כלומר שהלביש לאותו ח

משל ג

שמות כב

תלים י

קהלת יב

חמר צורה והו זאת כל אלה ידי ע
עשתה ויהיו כל אלה / מאר ואת כל
אלה כלום כל אלה הנמצאים ידי
עשתה / ואחר כך יהיו כל אלה ב
כצורתה עתה / ולפי זה החמר כצדא
האלה וצדא ליו לט היתה בריאה כי
אין יצירה לעשיה לפי שהכל המצוי
ממנו וללביש הצורות ובריאה זה
שהיא כנקודה קטנה דקה ואין בה
חמש כצדאו כל הנצדאים בשמים
ובארץ / ועל דרך המדרש את השל
ואת הארץ / את השמים לרבות
חמה ולבנה כוכבים ומזלות / ואת
הארץ לרבות מילכות ודשאים
וגן עדן / והצדדים הזה כלל כל
הנצדאים בעלי גוף / והארץ היתה
תהו ובהו / תהו הוא החמר שאין בו
חמש ואין השם נתפש בו והוא מלשו
רבותו ל כתובה על הראשונות
שם בא אדם לגזור בו שום דבר
תוהו ומלך לקרותו בשם אחר
לפי שלמ לבש צורה שיתפש בה
השם והחמר הזה נקרא בלשון ה
התורה תהו ובלשון הכילטופים
היו

ישע

צלילן בית ראשון שעמד ה'י שנה כמנין
 בלילות יצא אהרן אל הקדש וכבר
 ידעת מאמר לילותינו ז"ל שבירר
 המקדש נבדע יקודם השמים והערץ
 ומכני זה הקדש מלכות ברצונו ברא
 ומחר כך עת השמים ואת הארץ
 ולכי שעתיד ליהרב מארץ הארץ
 היתה תהו ובהו לכי שנסתלק היה
 שכינה מישראל ורוח אלהים מרחפת
 על בני המים וזו הנורה שהוצטח לנו
 בהכי לא תטכח ממי זרענו אע"כ
 שאנחנו בגלות ויאמר אלהים יהו אור
 לרמוע על ימות המשיח שהזכיר צו
 הכתו קומי אורי כי בא אורך וכבוד יו
 עליך זרח ויבדל אלהים בין האור ובין
 החשך כי בו יבדיל הקדש בין ישראל אל
 שקווי לישועה ובין האומות השדוים
 בחשך ועל הענין הזה רמז רבותי ז"ל
 כשהוכיחו מן הכתו זה ד' מלכיות
 והוא שדרשו והערץ היתה תהו זו
 מלכות בבל ובהו זה מלכות מדי
 וחשך זו מלכות יון תהום זו מלכות
 אדום ורוח אלהים זה רוחו של
 משיח ובעור המדרש הזה כי השם

שעיה ס

י"ח בפרשה זו מגיד מרמזיך
 אחרית והסתובביון לרמוץ
 סוף הנחם והאמת כזמן להודות
 כי תכלית צונו הבריה היא
 לימות המשיח וזהו תחלת
 המחשבה סוף המעשה ואם
 תטכיל עוד תחמט כי יש מלכות
 ברצונו אשתדל וכן עוד
 בנדאטות שבו ותיבות צרא
 שיהו אלו השיהיון שצדק
 משתת יאוי צראתא וכן עוד
 ברא תהי זה אילו של יצחק
 שנצרא מששת ימי בראשית
 ועוד ברצונו חלסון ארשת
 והוא הדבור פענין שכתוב
 וארשת שכתב ונאורו כי תלים כא
 ארשת כלומר צו אמרו נברא
 העולם ודע והבן כי העולם
 נברא בנסדרי ומלכות ברצונו
 תרמוז לזה ובדבור זה נחלקו
 במורא רבי ליעזר ורבי יהושע
 ר' ליעזר אמר בנסדרי נברא
 העולם רבי יהושע אמר
 בניסן נברא העולם ואע"פ

קהלת א ובוזיה אחרי בן וגרוח השמש
ובא השמש זהו יסוד העש' ואלו
אחריו בן סודו לטובת הארץ והרוח
ואלו אחריהם לא יבטלו
חלפים להים) וכן באיזה הכתוב
מן הנקודה ג' שאמר כ' הוא
לקחת העתק איש תחת כל
המציים ד' שח' וט' וס' האש
לעשר ארבע חסד וחסד תפן
צדק הוא הסוד ע' מו
שכרן בפתח צדקתה ג' בס'
קבלת לכו שלשיתם סכרי
המחקר ודבריהם מיוסדים על
חכמת הסבע' והודיענו הכתוב
בבין באחריו והערץ היתה תהו
ובהו כי הארץ לבשה צורה
והמטף שהוא העש מקיק למעל
מן המים והעפר מעורבי שקרא
לשניהם יחד תהום כמו הים
שהעפר מעורב בהם והם נקראו
תהום כענין שכתו תהום יסודנו
והרוח חנשבת ותכנס בחטף
והרחק על המים ומה שאמר
רוח להים היה ראוי לאמר והרוח

עיון כח

שם

יונה ז

על ייחוס הרוח לשם להים הרוח
דקותה / אע"כ שהמש דקה יותר
הרוח כיון שהוציא האש בלשון חטף
לא רצה ליחסו אל השם ית' ועל
דרך הצדק ברמזיות פירש עליהם
עוק חזמים ואת הארץ צנכות ג'
צדקים נברא העולם צנכות חלה'
צנכות מעשרות / צנכות בכורים /
עין ראשית לא חלה שנאו רמזיות
עריקות יבם חלם תרימו / ועין ראשית
לא מעשרות עין ראשית דגנך /
ועין ראשית לא בכורים ש' ראשית
בכורי אדמתך / ועוד אמרו צו משה
ש' וירא ראשית לו / וכל החצו האו
דרך אחד להן וכלן רמו על אחדות
החכמה הנקראת ראשית / וכן מלת
ברמזיות בתרגום ירושלמי אמר
בחכמתו / כי מצות הצבורים רמז
לאחדות וכן מצות המעשר כי חשבון
עשרה מפרש וחגלה כח האחד / וכן
החלה מצות יחידה בעיסה / ומה שאמר
צנכות משה לפי שחצינו צו ראשית
ומשם זכה לקבל התורה / ואם תשבי
תמצא כי מלת ברמזיות תרמוז על

צנין

צמד צד

דברים יח

שמות פד

דברים לג

גלים כד

עבדות אומרים שמו שעררים ראשיכ
וגו' וכן עוב בדרך אבה רצה הקב"ה
שליט צדום יסירי אחד ושמו אחד והוא
שוכן בשלט מאות ותשעה רקיעים
וכל רקיע ורקיע שמו וכננו בקוד
עליהם והזכירו שם זה צענן כמין
האוינו השמים ושם אבותם המדרש
הזה בע"ה' מכל לכל הכחות ש"ו
אכשר להחשיט מנינם לדעת רבות
חממי האמת הם שבעה והוא עדרשו
בחסכת חגיגה פרק אין ועדורשן
א"ר יהודה שני רקיעים הם שנקאמר
הן ל"א לביך השמים ושם השמים
ויש לקיש אמר ו' ואלו הן' וילמן
רקיע' שחקים' זבול' חכין' מעון
ערבות' ולדעת חכמי החוקר
והם הכילוסוכים ש' הם' ואלו הן
גלגל החקיקה' שנילו גלגל החולות
ואחריו ז' כוכבי לכת שהם שצ"ם
ח"כ'ל' ואחר ש' גלגלים אה ארבע
יסודות שהסדור שלהן אש רוח מים
עכר' והסימן להם אר"ע' וכבר
הזכירם שלמה בסדור הזה בנסוק
אחד והוא שמוח מ'י עלה שמים

דברים לג

דברים י

גלים

וירד מ'י אסק רוח בחכמיו מ'י צרר
מים בשמלה מ'י הקים כל אכסי
ארץ' ודעת הכילוסוכים שיסוד
האש קונה חומו מגלגל הלכנה
שהוא למעלה ממנו וסמוך לו זה
בהתחדת תנועת הגלגל שהרי
בידוע שכל גשם מתנועע הוא
חוחם ומלהיב כל הקדוב אליו
בהתחדת תנועתו וכל שכן כאשר
יהיה הגשם המתנועע גדול ורוב
כח שחסיק חום גדול חסר האויר
ועל כן גלגל הלכנה אש חוחם
ומלהיב הקדוב אליו מכל הו'
בעצמותו יתלהב ולא יתחחם כי
חמדו ק' ודק אקבנו כחומר היסודו
לקבל הכעלותיות נכריות' וחכמי
זה יסוד האש שטבעו לעלו למעלה
מינו עולה אלע הכלית כי שטח
הגלגל אש חכסיק בהיות חומריו
חזק כדמי חוצק' ועד שם יעלה
דרך גבולו ולא יעבדנהו כשם
שחכסיק שטח הארץ שהחיים
שטבעם לרדת לחטה אינן עובדי
אותה' וכבר הודעתיק למעלה

שרבן לזעור ורבי יהושע
הלכה כרבי יהושע כצד בג
הכריעו בגמרא צנה לר ליעור
הוא שאמר לחאן חליתן הא
המידע זה היום החלת מעשי
כחאן כרבי עליעור ועל
דרך השכל ברמסית בר א
לבים את השמים ואת הארץ
ידוע ביהמציאות כלו לחלק
על שלש חלקים / החלק הא
עולם המצויים / החלק השני
עולם הגלגלים / החלק השלישי
עולם השכל הזה / והכח הנסתר
ברא שלשתן / ומלת ברמסית
הרמז הכח הנסתר כי הוא
רמסות כל רמסית בלי רמסו
והוא ברמס החלה עולם המ
המלמכים שהם סקריים
בכתובים אלהים / ועולם
הגלגלים והם השמים והעולם
השכל והוא הארץ / ומכח העני
הזה לא היה יכול להקדים ולומר
אלהים ברמסית ברמסית והוצרך
לומר ברמסית ברמסית כדי

שהיה מלת ברמס חזרת למלת ברמסו
והבין מזה כי תכח הנסתר שהיא
רמסיות ברמס אלהים והם המלמכים
השמים והם הגלגלים ואת הארץ
והוא העולם השכל מגלגל הירדן
למלמכים הכל נקרא בשם ארץ בכלל
והכתוב שאחריו מבאר זה / והארץ
היתה תלו ובהו כלום הארץ שהזכיר
החלה שהוא שם הכלל היתה ברמסו
תלו כלומר חומר שקבל צורות ארצ
יסודות הרמוזים בכתוב / והנה לשון
ארץ שם משותף נאמר על הכלל
ונאמר גם כן על הכרמ / וקרא אלהים
לרמס ארץ / ואם כן היתה מלת
והארץ שם על הכלל הארץ יסודות
ומלת תלו ובהו / על יסוד העכר
בכרמ רק משמעות תלו ובהו יסוד
העכר שאין בו נמצא / וצריך אתה
לדעת כי חנין הגלגלים תתקנה
כחנין השמים / וכן נמצא בכרקי
מרכבה בשעה שהקנה יורד משמי
השמים מתשע מאות וחמשים וחמס
רקיעים ויושב על כסא צ כבודו
בערבות כל שערי רקיע וכל שערי
ערבות

צרעטיות צרעל'הים את השמים ואת
 הארץ יש בכתוב הזה סוד עשר
 סכירות והשמים והארץ הם השמים
 והארץ העליונים שמינם מכלל
 הגלגלים והם הנקראים שמי קדש
 וארץ החיים / ומלת צרעטיות תדעו
 ל החכמה כענין שכתו רעטיות חכמה
 וכן הציות רמוז לחכמה שהיא שנייה
 בסכירות / והרי לך מלת צרעטיות האות
 הרעטונה והחלה הם עלות על החכמה
 ולפי שהכל נמשך ואצל מן החכמה
 בטה הציות רבותי ואע"כ שהיא שנייה
 בסכירות רעטונה היא לענין השגתנו
 וזהו כירוש בית של צרעטיות חכמה
 שהיא רעטיות / שהרי הסכירה הקודמת
 לה אין אנו רשעים להרהר בה / ולכך
 נקראת אין זהו והחכמה אין המוצא
 על דרך ההודעה לא על דרך שאולה
 ומכל מקום נראה היא בעוקצו של
 בית / ומה דרשו חכמי האמת אומרי
 לבית מי צראך מראה לכן בעוקצה
 כלפי אלק שהוא הכתרי / ודע והבין
 כי עלת העלות לחעלה מן הכתרי
 וזהו אמור ספר יצירה עשר

משל ד

יוב כח

קדשולם נצטא זאטרי שחולו
מזננים / וכן יורה הסתוב השני
של אחר זה / הוא שאמר ורוח
להים מרחבת על פני המים /
וידוע כי חול הרוח הוא מזננים
וחול המים הוא עקרב / ובאור
הכתוב אימתי ברע הקצה את
השמים ואת הארץ בזמן שהיתה
רוח להים צומחות ועולה בבקר
כלומר בזמן שלזנים שהוא חול
הרוח מרחבת על פני המים ש
שהוא סמוך לעקרב שהוא חול
המים / וטעם קריאת השמורה
מזננים ועקרב / וכן שאר החולו
כוכבים מקובצים הם בצורה
מזננים ועקרב / וכן נהקצבו בזמן
המבול בצורה זו קבוצ כוכבים
צורת טלה / וכן בצורת שור /
וכן האנשים שהוא צורת אדם /
וכן צורת פרטן שהוא צורת חיה /
וכן צורת מזננים ועקרב / וכן צור
דלי שהוא צורת אדם דולה מים /
ונקראו אחרי כן בשמות הללו
כני אותן צורות שנראו בהם בזמן

המבול / ונראה לומר כי טעם קריאת
בזמן המבול בצורה זו כדי שנתעורר
על ההשגחה מהוך הוראת השמות /
וכמו שחמצא לרבותינו ז"ל במדרשם /
ויש לך לדעת כן כי מולד השרי
שבו נצטא העולם היה בהרד לא נצטאו
קמארות / ומאין נודע זה ממורד
ניסן הוא מאחריו אבל מאחר שה
שהמאורות לא נצטאו עד יום רביעי
אנו יודעין בצורך שחולם לא היה
בהרד אבל הוא החשבון האמתי אבל
חכמי התבונה / ודומה שתקנו לומר
בהבלה זה היום תחלת מעשיך אכסד
לנו לומר כן בין לסימן בהרד בין לסימן
א"ר אם אנו מונין לסימן א"ר הוא ש
שנצטא אדם ביום ששי אחר עבור
י"ב שעות מן הלילה וצ"ש שעות מן היום
יהיה באור תחלת מעשיך לדין / ואין
צריך לומר בסימן בהרד כי באור
מעשיך על יום שני שהוא תחלת
העשיה ש"ו ויעש להים את הרקיע /
שהרי ביום הראשון לא הזכיר בו
עשיה לא ברשימה והוא לשון מעשיך
ולא אמר ברשימה / ועל דרך הקבלה
ברשימה

ורבים אשר מוכן זנה נחילים יש
 יזכו בנו עם עם סהורים הזרים
 ניהם עלי פשעו ושכ צומח חיש
 קדש כדי רשעך וזתרי תרשים
 חוק אסיר ישע אלהי רפא
 ציריו וחיש תבנה יערים ערלים

הזאת הכל אלהי ויעל ארץ
 האדם בצלמו ונתן השכל במרומו
 רצים למעלה מן הנכש כי
 מוריחות עליו יעיר כצו צינא
 דגכיש נהורא והוא גלי עמיקתא
 ומסתרה יעלה על עד ביתו
 הרמותה וכל צבא השמים והאר
 במציאות האדם יחיו כי הוא
 המחבר את החוט החטוב שזהה
 אחד כי ראשו כהם כגו שפלאם
 השפלי כנגד עולם האלפים
 והלב כנגד עולם האלגלים
 שמתנועע תמיד כמו הגרמים
 השמימיים והכבד כנגד עולם
 הסכל שהוא מורכב מארבע יסודו
 ומהו בעדם ממנו ארבעה ליחור
 הירוקה והשחורה ואגיל סומקא

ותבשר מוכן זנה נחילים יש
 יזכו בנו עם עם סהורים הזרים
 ניהם עלי פשעו ושכ צומח חיש
 קדש כדי רשעך וזתרי תרשים
 חוק אסיר ישע אלהי רפא
 ציריו וחיש תבנה יערים ערלים

הקדמת עהרון

יתברך היוצא הבורא הנברא
 והיוצרים כלם וישתבח
 כמחצא ומעין כל יצור נעלם
 יתפטר יתרוחם הרוכב בשמי ומו
 משגים ויתנשא ויתהדר ארון כאל
 האדונים: **אל** אלהים יו דבר
 ויקרא ארץ ויוצא את האדם עכרין
 האדמה ומה שלבו נשמה טהורה
 זכה וזרה מבורה נקורה
 גושרה זרחה בגוף פכב ולקחה
 אותו למרכב ושהי נכשות חיה
 וצומחת כצראו מעל מאורה ולנכש
 העליונה תלוונה עד שת בא דברה
 אז ראה ויסכרה הכינה וגם חקרה
ברוך ה אשר עשה לנו את הנכש

ואת חיוורא:
רב טוב לבית ישראל אשר
 האל צרחו וחסדיו ב
 בחרבו מכל חין האדם לביותו לו
 לגוי קדוש ולעם סגולה ומדה גנוג
 וקדונו לכני הר סיני והנחילנו
 את התורה על ידי ארון כאל

ספר מרפא לנפש

אשר חבר החכם העלה
 כמהר אברהם עהרון יעו בן
 איש חיל רב פעלים כודע
 בשערים שמאן הם היקר
 ומעולה כמהרר יצחק עהלו
 זלה"ה ובו ימצאו צרי סגור
 ורפואה לכל תחלואי הב
 דפפנות ולכות את הרבים
 שמה בתקנת תקוני הנכס וחכמות
 מהמקובל העלה כמהרר יצחק
 סורויש טעכני זל חדשים מקרות
 באו לא נגלו עד הנה מימי רט"ו
 זל עד הסוד כי ישרים דרבי יהודה
 וצדיקים ילכו בם:

אמר אברהם בכמר יצחק
 עהרון זלה"ה בראותי גודל
 תועלת הספר הלוי נקי
 כעמר ירפא כל מזורי
 תחלואי הנפשות וימית
 חברבד המומעי לי ולבי
 מאד חמרמר אמרתי אודה

לאל בשיר זמרא עשה
 משלי ואומר

אל חי זומרק וטטר הודך
 אגיד ואומר עם ישרים שרים:
 נוגנים וגם שרים בשיחא לל
 שירו וזמרו עם גברים ברים:
 ידו לך יחד כאיש אחד גם
 רשעים אשר הם בחדרי דרי:
 איש איש הלא ישלך בבור פשעו
 גם יבכו גם יאמרו אמרים מרים:
 בחור וגם זקן נהום ינהומו
 בוכים במר עד כל יצורי עור:
 דאו אשר יצדם ברשתו מתוק
 טמן הכי הוא כתמרים מרים:
 הנם לכל רואם מאד נחמדי
 אכן מרורות בפגרים גרים:
 מספד אבליים ושמיים קשבה
 הושת כסותם שק ובעירי צירי:
 צורי ויצרי העלה מרפא נא
 סוב נא וחון נפשות מאורי אורי:
 הונם מאור אורם חשוכים במקום
 שביים ובבית חומר סגור גורים:
 ללמוד אמת מנחלתם נסעו
 לשקוד באור תורה בחורי חורים:

יהוה יחיו העולמים כי הוא זה העולמים כי
במקום אשר תחול ההשגחה לא ישלט
הכליון ולזה שלח הסם זה הנשמה בארץ
וחברה צבוק העבריי אשר בסבת הנפש
יהיה לה דירה בתחתונים ובכך יקויימו
והכל תלוי בהעסק התורה כחטה השמעי
את קולך כי קולך ערב ומרטיק נאווה
אם כן בסיבת הנפש והתורה הסם יתב
נותן חיים וקיום לכל העולמים כחטה
רוכב שמים בעזרך ובסיועך שאם לא
בעבורך לא היה רוכב שמים עד אם לא
בדיתי וכו' כי האלה מקלקלת השורה
ובכך בתחתונים השכינה שורה :

באר חיים חיים חיים הם למוצאיהם
עין מטכט היא קדש כאל
הנגשים לו ה' יתקדשו ובגדי קדש ילבשו
שנה חיים חבארך ויכוצו מעינותך לזה
העמר אל תבן אל און ואורח חיים כן
הכלם ואל תשעה בדצרי שקר ותענוגי
העולם הזה כי לא לכך נוצרת כי
האדם שולח בעולם השכל לעמוד על
נכשו ולעבודתו עדי ערב ולהצליח
בתועלות האמתיו הם קנייני החכמה
והבארית המעשים חוצרות אחת אל

אחת ומדיו יהיו תמים על דאשו
אשר בהם ולא בזולת תושע העיר
הקטנה אשר זכר החכם אלכ מה
מאוד יקרה היא מכנינים האומה
ישראלית מכל חין האדם אשר הטי
בחר בה והבדילה מהעמים אשר
לגריעותם לא היה להם השארות
הנפש לא כן ישראל שהגזכות ההם
הוא צורך השכל לא זולת ואין לו
רק לעשות שליחותו דוגמת
המלאכים המשתלחים מלרכו
יתעלה בעולם השכל שמתלבשים
בדמות גופים להראות כחם לבני
אדם כמו שנתכרסם בהם מלוט
והגר יוסף ומנוח וגרעון וזולתם
כי היו הגזבים צורך השכלים
לעשות שליחותם ולהכילם מיד
כן הוא חין האדם ר"ל האומה
ישראלית נבדלת לעסוק בתורה
רמזא וצכרא • בחקרא ומענה
וגמרא • ובסכרי ובסכרא וסכר
יצירה • ולהמוך אשורא • ולהגיד
לאדם יושרה • בשכף ברורה
ושאר רוח לו ותהי עליו סכרה

כגדלים חטה ציר נאמן תורר
ה תחיתה משיבת כפס השוסק זה
לאקום אשר חוצבה אורח חיים
למעלה למשכיל. ושם חנין ה
ההוד והכבוד ועדיו יגיע שכל כל
משכיל ולא יעבור והנשמות בהת
בעולם השכל כל א ואחת תבסוק
לצאת משני ומאסר הגוק העכרי
הלז לשוף אל תלי לקרא לה דרור
אבל לעצרה הגשם וכבוד הגוק ה
תרכינה כנפיהם כי הם עצורות
לכאר ליוצרים ולעשות שליחותן ל
לקיום העולמים ולטובתם כי ישרו
דרכיה וצדיקים ילכו בה אי בשית
איחא קרא ואי בעית איחא סברא:
אלא ידעת אם לא שמערת
אלהי עולם ה מכוחו ה
המציאו ומאין אלם הוציאו וכל
צבא מעלה וחטה לא נבראו אלא
בעצם תורת ישראל וכן אמר הנבי
נאום ה' אם לא ברית יומם וליילה
חוקות שמים לא שמתה אשר
באמצעות התורה ובתורתו יהגה
יומם וליילה השכל ישיג דבריהם

עלונים וסודות ורמיזות אשר הם כבשונו
של עולם ובכן ישלח ידו ולקח מעץ החיים
ואכל וחי לעולם כולו ויגרום חיים וקיום
לכל העולם עלונים והחתונים ולזה הש
ית הרכיבו מחומר וצורה הצורה כנגד
המלאכים והחומר כנגד הארץ והיא טהן
קטר והלוצרות בין השמים לארץ במציאותו
בעסקו בתורה אשר היתה לצלו האמן אשר
היא תכלית שליחותו כי רצה הקצה לזכו
את ישראל כי נרצה וכן מצא והגיד דבריו ו
וחקיו ומשפטו לישראל ויש שכל לעולתו
לעולם שכולו טוב ערוכה בכל ושמורה
אף נחלה שכרה:

כה מצו אלהים יעקב משכנותיך
ישראל אשר באמצעות השוסק
בטורה השם ית ימצא וירכב על הנשמה
בשבע שהיא עצם רוחני והצולה וחוצבה
מהיסוד הקדמון כילא לאדם הצורה ולכן
נמצא ורכב עליה כדרך שנמצא ורכב
במלאכים כחטה וירכב על כרוב ויעוף וכמו
שמלאכים מלאכיו בשמים כן הנשמות
מלאכיו בארץ ועושים שליחותו ויהי בעולם
השכל ולכך נבראו הנה כי בעבור
נמצא השם ית בעולם השכל ובמציאותו

חנות ואם אין לך ליתן מה תעשה
באחריתך לבן ישר בשיני הכתי והנמא
הזה לשמוע בקולו ולבהחזק ולהתאפק
עד אשר יגיע לידו מעט מן החמון לעשו
בו טובה וגם בהשיגו מהחמון ישמח כדי
שלא יצטרך מן הדריות ושונה מ" וכן
יובל אח"כ לעסוק בתורה וגו' כל הימים
כי עין לו שום חטריד ולבו שמו ואם אין
קמח אין תורה ולא ידע כי בנכשו הוא
ואחריות העצה הנבערה הזאת חביאה
זה האדם כריצות יען כי ידוע הוא כי
האדם בעולם הטבל לא יסתפק באועט
אשר לו נבן הלהי מהחמון בחלקו אשר
לאיש אשר כזה יקרא עשיר כחומר
התגא ייזוהי אע"פ שחמון בחלקו לא
כן אהב כסף וחמדה אשר לבו יביאהו ל
לעשות נאצות ולעבדות גדולות כי הלב
חטרי סיבות וחטב מחטבות לספק אסוכו
ולעשות עושר ולא במשפט כי אם אלה
וכחש ורצוח וגנוב והרוג כדי לגנוב
ויעשה לו אהי זהב ויש נסכה בלא משפט
ואחריותו יהיה נבל והאבלהו אש לא
נוכח כי נשמה טהורה כשלג בחורה
הככה כעורב שחורה בעתרו כל חצות

קלה חמורה וטבר עבירה עבירה
יצורי ולא עולתה בו אולת
אדם תמלק ודכו וכל
היום יבגוד וכיו ברעה ימלא ואיהו
איהו דאביד אנכסיה צוטר שכר
כמות מלב לומר העב סולח ולא למד
חכמ ואור התורה לא עליו זרם בו
לחוסר ירדוף אחרי ההצלחות
הזמניות כל ימיו כי אחז בולמוס
תאוותיו וכל מה שישיג הן ויוסיק
יוסף אומץ תאזה וכל ימיו קרל
ויכלו בלכם תקוה עדין לא השיג
כל תאוותו וכחומרם זל אין אדם מת
וחצי תאוותו בידו סוף דבר שהיו
תאזה ותשוקה אין לה סוף ותכלית
חכמי רוב הסידוף והבהלה אשר
לאנשים אחריה יסערו ולא יבין
למו אשר כל טובות העה"ה
מזמנים ומעשרים לחסיבות החמון
ומתבוכותיו אשר צין לילה היו ויל
ולמחר והיו כלא היו ועוד אינם
כאשר שמענו דאינו בכמה מלכים
ועשירי ארץ ואף להעשיר הוא יכול
עד עברות תבל על מה לחם יכסע

וישם קיימתי וצדקתי לעולם
כפולו יאורה :

ראיתי ונצחן אל לבי
לראות גורל

המעשה הדע אשר נעשה תחת
השמים עת ללדת ועת לחיות ואי
איש משאול נבדה בלטר משם ית
עשה את האדם ישר בארץ והם
בקשו חשבונות רבים לעשות
בזה נכספה וגם פלתה נכסם
הוי המרשה לא לו סי מאומה לא
ישא מעמלו אשר עמלם סבור
לרחות ימים לצבור ולאסוף עוש
רצ אשר לא עשה אז יצבור ולא
ידע מי אוספם בבת אחת כול
גיעו ועמלו ואיש מסכן לא זכר

עיקר השליחות אשר חיו וחיי
נכשו תלוין בו וקיום כל העולמי
ודאג לעסק המזון ואל ירבו
הדברים המדומים אין לו בהם
בלתי ראות עיניו ולא שת לבו
לדעת כי הש"ת אשר שלחו הנה
יזמין צידו די צרכו לסיכוקו כל
ימי היומו בשליחותו בעול השכל

כי לע יצטר מחכו חגיגה סיהא חמיס
את כולם וכח"ה חי יכין לעומים אש
לצא וילך חטכים במחשבו ויבא עצות
מרחוק ודמיונות ורעיונות יונור
לקנות קניינים המדומים וזה וזה לא
בהקיימו צידו ומה יענה לחלך סדום
בעת אשר יצא לקריאתו ויאמר לו בן
אדם כל ימך טרחת להרבות עושר
ודכוש ענה תק לי הנכס והרכוש קח
לך הן חצי כלימותי לכלה כליותיו ומה
לעשות לו כי תרבה חמות המלך ומה
ישיב שולחו דבר רק לדונו כאלהך
הנבליים ועלש יענש קל מהרה

וידידות נכשו תקבל עונש מר המות
בדך תשב כל ימי טומאתה מחוץ
למחנה מוטבה גולה ואורה בכל קדש
לא ירגע ואל המקדש לא תבא ענייה
סוערה עד מלאת ימי סהרה :

יש דרך ישר לכנו איש יצרו
חזונה מכוונא לילך בו ב
בשכתי חלקות א עד אשר מעט מעט
יהדכחו מאור אל חושך באמרו אליו
הלא ידעת תעלות הכנסת אורחים
וג"ח ונתונות הצדקה וצדקה תציל
ממות

המוצא. פי לא תוכל להוציא שרדי
 אותיות בתנועה אחת ובלתי נח
 ביניהם עם לא תדגש השניות וזה
 לא יתכן לדגש ^עאחרי דקדוק היה לו
 כי על בן נקרא ^לוארמוסם לטתנד
 קלפי כל אורב ^השניות בשום נח כוונ
 דגושה יכבד ^שפיהם ^עא
 עליך מוצאה ^האחרי דקדוקם למיתכן
 אך וכלי דגש ^להנקד בשום פי עין
 תוציאה בנחת ^שוא לכני נח נדמה
 ובקלות וברי ^והיונו הטות שבסוק
 עמל. והנה לך ^התיבה שלי ניקוד
 עדים נאמנים
 על הנח שבין הפא
 והעין פי איבנו
 יסודי העתידו

גזית מחרי מבני שלמות ומצא
 העבן הרמשה על ג ^כפני
 האחד פנעל ^שה
 הפא בקומץ גדול ^והעין בקומץ
 קטן כוונ ^פי חפץ בבה יעקב
 כי לא חפץ ^להעין ^להעין
 בהכנס חדלו כרוון ^בי שרמל
 חדלו ודגש הלמד ^וכן ^להנקבה
 לתבארת המלה ^ולשונם לחכם
 פי כן דרך העברים ^דבקה ודוקא
 לחוק קדימת הצוותות בדגש
 לתבארת הקדימה בהכנס הטעמי
 וכן ודעבים חדלו ^לשון בצוא
 נשתה: ^ואיש ברעהו והתלו
 לי שחעו ויחלו ^להעין ^להעין
 בך ומרמה ^להעין ^להעין

צדקה
 שנות לג
 שוכנים

מחולל
 יטעיה חס

יחיד
 יחיד
 יחיד

שחם אפעל
 יפעל פי הפא בשום וכן כלם פי אנד
 הגם בבם. ועלו היה יסודי היה
 קיים היונו מוארים אפעל יפעל
 הפא בקומץ. הגה לך פי העבן הדמש
 בת שלש אותיות יסודיות. ויש
 בעלים שתנוה אחת וקם טו תחסר
 והכני עתיד לבצר העבנים מבני

וכן דרכם לחזק קדימת המלות
 בדגש לתבארת הקדימה
 כנסק / והוציאה הטות שונות
 כוט וקדש / וצפיה לי / וצפיה
 לב / ופל עבבים תנגושו /
 נצרה על דל כתי / נצרה פי היא תלים קחן תפלו
 חיק / ולט יכלה עוד קפנינו /
 יצחקין מות וצפיה / נגוסה בלס שגשג

שחת טו קוטע
 תשלי טו
 יטעיה כט

שחת ב

שער דקדוק הכנעלית

את כל רכוש אשר רכש / קדמיה דכסוקה כדע נכל / תגינע
 רכסוקה קורא דגר ולא ילך / וגם במלך נבוכד נצר מדר
 כי ללהי אביו דרש / הצדיק מצד / עם יועצך מצד / משקל נגזויה
 אשר שאל / על ההרים לא מפל / על ההרים לא מפל
 אכל את העיר / אשר שאל / ומשפט אלהיאל
 עזב / דם יחשב / לניש ההוא דם שפך / ולא כמשלו
 אשר משל / וגם דם הנקי אשר / שפך / גולות גול חבול לא ישיב

בראשו
 כא
 סופים
 ירמיה
 דהא לו
 דהב יו
 ישעיה נז
 מוכה ד
 שופטים ח
 יחזקאל
 יח
 שם
 שם
 יהושע
 יט
 ישעיה
 נח
 וקרא יז
 דניאל יח
 מלכים כח
 יחזקאל יח

בנפש מחור אשר הרג / ארל כל אשר תהיה שמה
 האבן על אחת משלשה / כנים שלו שוכרנו פעל פעור
 פעל תורה על יחיד נפטר / שפעלתו היתה לזמן עבר וקריא
 חולה מלרע / מי פעל ועשה / אמר יו / וכשתבט בסמוך לזנה
 ועדא מ לזנה שהיא מלעורל

שחוטל ב
 יד

תהיה גם היא מלעיל כמו עליו מצד / כלח / ושאל לו / וקרא בו / קרא
 לילה / וכלה / ועם / ולא היה / מים / ונשאענ
 ועשה פרי / וכבר באו מהם / על זה הדרך / מלרע מיצרא
 מלה / ויצש / הנחל כי לא היה / גשם / בעבור
 זה כי הוא כלל גדול / האדמה חתה כי / ולא היה גשם באר / כילה היה דשא / ולא
 היה לחם לעם הארץ / דירמיה נב / ודמלכים כליגין עליה / ודמאיק למלה
 ועירא היה מיש גדול לפני אדוני / ובמקצת ספרים הוא מלעיל / וכן
 מלרע והיה צדק / ואמר אבס / ואמר / הם / כל למד צדק / אשר לא נשק לו
 אשר נטע כרם / נטע ארץ / אתא / צדק / וכל לחם לפניו תמיד / מי יצר
 אל / ולא יסק עוד לדעתה / אצל ולא / יסק

מיוצ ל
 במדבר כז
 דברים יז
 ישעיה י
 במדבר כ
 יחזקאל יז
 ישעיה ח
 ישעיה ח
 מלכים יז
 ירמיה ד
 ירמיה יד

היה לחם לעם הארץ / דירמיה נב / ודמלכים כליגין עליה / ודמאיק למלה
 ועירא היה מיש גדול לפני אדוני / ובמקצת ספרים הוא מלעיל / וכן
 מלרע והיה צדק / ואמר אבס / ואמר / הם / כל למד צדק / אשר לא נשק לו
 אשר נטע כרם / נטע ארץ / אתא / צדק / וכל לחם לפניו תמיד / מי יצר
 אל / ולא יסק עוד לדעתה / אצל ולא / יסק

מלכים כח
 ישעיה א
 ישעיה ח
 דברים כ
 תלים
 ירמיה נב
 ישעיה ח
 בראשית
 נח

שער דקדוק הפעלים

והרביעית

בה ערבעאותיו

עם הו' הנוספת

עם הו' הנוספת

בסופה להורות על דבים

עקודת הכוונת
למעלה בוללת
כעלת

זכרים או נקבות נסתרות

שפעלתם לזמן עבר והמשל כעל

קאוז הפא והעין בשווא ופתח כמו כו

דחקו מעלי ושחטו אותנו ועם בהפסק

העין בקאוז כעלו בעתנח וסוף פסוק

ווקף ופעמים במ עם הפרח עם

לשלוש יצאו ועם להלחמה יצאו עד

יעוד נגעו וזולתם וכן בשלש הסמרים

הנעיומה הסמוכה לסוף פסוק דינה כמו

הטרחא ופעמים קאוצה כמו ברשה זו

טאנו וכן עם התביר כי יירעה פא

יצאו וכאשר הוא מגזרת פעל שהעין

בקאוז קטן כן בהפסק העין בקאוז קטן

כמו ומארייות גברו לצאור שמונה

ואויבי חיים עצמו ועבלו בשעריך

ושבעו וכן לגזרת פעול בהפסק בחולם

להוציא את הבנים ולמ יכלו ומצאנוה

בנון נוספת אשר למ ידעון צקון לחס

ופעמים יכול כנו הרבים על אחד מהם

כמו ונכנסו אשה קרה וצא ולדיה ונקה

אחד מהם אכי עם יכולי עם יטור

אחד מהם וכן צאט ישרכו אורכו ויקראכ

ואתהן את אחת מהם והיא אשר

לקח בעברה וכן בשתיים התחרתן

בי היום באחת אשתים לירכתו

הסכינה על אחת מהירכתים

ויקבר בערי גלעד באחת מערי

הגלעד ועל עיר בן אתונות בן

אחת מהאתונות והדומים להם

וכן על מזוזות ביהק על אחר

מהמזוזות לפי הקבלה וכאשר

יבא בלשון יחיד על דבים או לשון

דבים על יחיד הוא דרך קצרה

והוא מנהג הלשון הנהג בהרבה

מקומות כמו והקח האשה את שני

האנשים והצכנו ויבא אשה

ואהרן וקבל היהודים עדיו ובא

אישו ויקראו לו שוער העור

אגידו להם רל על כל שוער והם

כיורבים כמו שאמר להם וכן

מקדא השוערים והשב את אשה

את אהרן וצדיקים ככבוד יבטח

וצדקת צדיקים יסירו ממנו ויצא

אלו אנשים נלכדה הקד יורב

והמצרות נתכסה למ תמנה

מיה שמות יב

מכניסא כ עם

ישטיק י

גלים ט

ורמיה ט

מולבא יחזקל כ

גים דברים כו

שמות ח

רים ישעיה כו

שמות פא

קהלת י

שער דקדוק הפעלים

יוֹ שוּעֵתִי / וְעָרִים נִתְּשַׁת / כִּי אֶל־י תִּלְטֵם תִּלְטֵם
 בְּתוֹמֵי הַלְכָתִי / עַל שָׂדֵה אִישׁ עֵצָר / מִשְׁלִי כִּי
 עֲבַרְתִּי / וּפֶן אֲדַרְשׁ וְגַבְתִּי / אַחֲרַי מִשְׁלִיל
 הִיָּא עַל כֵּן אֲמַדְתִּי / כִּי אֲמַר אִיּוֹב / אִיּוֹבֵט אִיּוֹב לִי
 צְדָקָתִי / עַל כֵּן לֹא הִגְדַּתִּי / כָּל פְּקוּדֵי נַחֲמִידָה
 כָּל יִשְׂרָאֵל / אֱלֹהֵי אֲעֲרֹכּוֹת יִשְׂרָאֵל / תִּלְטֵם קִיט שְׁמוֹלָה
 אֲשֶׁר חֲרַפְתָּ / בְּשִׁפְתֵי סַפְרֹתִי / וְלִי תִלְטֵם קִיט שׁוֹפְטִים
 לֹא הִגְדַּת / מִכָּל מַלְמְדֵי הַכֹּלְתִי / כָּל תִּלְטֵם קִיט יִשְׁעֵי כֵן
 אֲנַחֲתָה הַשְּׁבֵתִי / כֵּן תִּדְבַּקְנִי הָרֶעָה / בְּרִאשִׁית יֵט
 וְתִי / הִידָד הַשְּׁבֵתִי / וְתִקְוֹת אֲנוּשׁ / יִשְׁעֵי יוֹ אִיּוֹ
 הַמַּבְדֵּית / וְשֵׁת עֲמֶלְק הַחֲרוֹמֵתִי / עַל שְׁמוֹלָה טוֹ אִיּוֹ
 כֵּן אֲמַטֵּם וְנַחֲמֵתִי / וְכָל דַּרְכֵי הַסַּכְנֹת / תִּלְטֵם קִלֵּט
 וְכֵן עַל כִּי הַמַּסּוֹרֹת כָּל שְׁבָרֹת וְשִׁבְרֹתִי
 וְדַבְרֹת וּדְבָרֹתִי / וְהַצֵּלֹת וְהַצֵּלֹתִי
 כִּתְחִין בְּאֹתְנַח וּסּוֹף כְּסוֹף / וּפְעוּמֵי יִכְתֹּב
 בַּה הִנֵּחַ שֶׁמַּחֲרִי הִתִּיּוֹ הַנוֹסֶכֶת / כְּמוֹ
 הַסַּכְנֹתָה / וְגִדְתָה / הַמַּשֶּׁה אֲשֶׁר נִתְּתָה
 עֲמָדִי / אֲשֶׁר גִּדְתָה בָּהּ / וּזְלֹתֵם רַבִּים
 וְהַשְׁרִי שִׁירָת / בַּת חַמֵּשׁ אֲוֹתוֹת
 עִם הִתִּיּוֹ וְהִיּוֹ
 הַנוֹסֶכּוֹת לַהֲדוֹת עַל יַחִיד מַדְבַּר
 בַּעֲדוֹ אִו יַחִידָה מַדְבַּרֹת בַּעֲדָה
 שִׁכְעֵלְתֵם לְזוּמָן עֲבָר וְהַגְּמֵשֶׁל פְּעֵלְתִי
 הִבֵּא קְלוֹמָה וְהַשֵּׁן פְּרוּחָה / וְהַרְבִּיעִית

אֲנִי וְצִמְדֹת קָאָרְן וְנִתְּתִי / יִחְקֵל
 וְאֲשֶׁר לְמַד הַפֶּעַל נַחַה בְּהֵם חֵן
 הִקֵּל כָּלֵם "לְעִיל עִם הוּ" וְזִלְתָה
 וְנִשְׁמַתִּי לְכָל הַמִּקְוֹם / אֲבַל וְהוֹצֵאתָה / בְּרִאשִׁי יֵה
 וְהוֹצֵאתִי הֵם / וְהוֹצֵאתִי הֵם / שְׁמוֹלָה י
 וְנִשְׁמַתִּי הַמַּשֶּׁל הַזֶּה / כִּי הֵם וְנִבְנִין / וְשֵׁעִי יֵד
 וְעִשִׂית לְטַהֲרֵן וּלְבַנְיֹו / וּבְנִירָה
 מוֹבַח / וְקָנִית בְּקִבּוֹן / וְרִמִּית בְּשִׁבְי
 וְבַע אַחַד מִלְרַע וְאֶפִּית עוֹתָה / וְכֵן שְׁמוֹת כֵּט
 וְחִצִּית אֶת הַמִּלְקוֹחַ / בְּפִשֵׁט אַחַד / דְּבָרֵי ו
 לְבַד לְקָרִימַת בֵּן נִכְתְּלִי / וּלְקָרִימַל / דְּמוּיֵט דְּבָרֵי
 בֵּן אֲשֶׁר הוּא מִלְעִיל בְּשִׁבְי כְּשִׁטּוֹן / כֵּט
 וְכֵן וְעִשִׂית עֲטָרוֹת / לְבֵן נִכְתְּרִי / וְקָרָא כֵּד
 הוּא מִלְרַעִי / וְכִשְׁוִהִינֵם הַשְּׁלֵמִים / בְּמַדְבַּר לֵא
 בַּה כֶּסֶק יִהְיוּ לְעוֹלָם מִלְעִיל בּוֹ וְזוֹלָה
 וְהַעִין קְלוֹמָה / לְבַלְתִּי אֲכָל מוֹמֵנו
 עֲכָלְתָּ / כֵּן הַמַּכָּל וְשִׁכְעֵת / וְזִבְרֵם / יִחְקֵל לֵב
 טוֹבִים תִּבְנֶה וּשְׁבַת / וְהוּוֹ עֲמֹרֹת / בְּרִאשִׁי לֵב
 וְתִילֵי אֲמַנְךָ לֹא עֲכָלְתִי / וְכֵן רַבִּים / בְּרִאשִׁי לֵב
 בְּקֹאץ / וְכַבֵּר בַּעֲוֹתֵם בְּהַבֵּט בְּתַח
 הִנֵּה לֹא וְקָנִיתִי / אֲנִי וְקָנִיתִי / וְאֲמַטְנו
 עָלֵי יַבִּים וְלֹא יִדְעוּתִי / לְחַם קִפְחָה / יִלְטֵם נַחֲמִידָה
 לֹא עֲכָלְתִּי / לְבָנִים הַמִּדְרָךְ יִסְדָּרְתִּי
 וְכִסְאוֹ לְמִדְרָךְ וְגִדְתָה / וְאֵשׁ אֲלֶיךָ / תִּלְטֵם קִלֵּט

שער דקדוק הפעלים

להרבות תנועות בהרגשת
חמשת תנועות ושלושה
בתנועה והקלו המלה ומה
הפ"א בשוא :

והשישית

אותיות עם

הגוף והו"ו הנוספות להורות על
רבים זכרים או על נקבות
חדברים בעדם שפעלתם לזמן
עבר והנמשל פעלנו הפ"א
קמוצה והע"ן פתוחה והוא לעולם
מלעיל בלתי הו"ו ועם הו"ו

ועם בהכסף תהיה הע"ן קמוצה
וכן כל פעלנו והפעלנו ונפעלנו
כלם משפט אחד להם / ובאו מהם

בהכסף בנתח כחו ומרת

פעלנו מהש"ל אשר הצלנו

ועת היותר החלמנו :

והשביעית בת מדבע

אותיות עם הא"א

הנוספת בסופה להורות על יחידה

נסתרת שפעלתה בזמן עבר

והנמשל פעלה הפ"א קמוצה והע"ן

בשוא ופתח / ועם בהכסף כר"ו

קרה ברעשם וכמה זקנם לט יגלחו /
עלה והדומים להם דרך כלל בלשון /
יחיד ידבר על רבים / ועין בעלה ודומיה
חסרון ענין כלל /

והחכושית בת חמש אותיות
עם התי"ו והא"ם

הנוספות בסופה להורות על רבו נמצאו
שפעלתם לזמן עבר והנמשל פעלתם
הפ"א בשוא והע"ן בפתח והתי"ו בסגור

ובחירק מקום הפתח וירישתם אותה /
ויצאתם ובישתם / והרעו בתשלומו
ובישתם היו"ד בחירק / ובסגור הל"א

שאלתם עובדי דרך / ושאלתם לו בשמי
לשלוש / הנה הא"ך אשר בחרתם / ו
אשר שאלתם / וכתב רבינו אלעזר

כיו"ט הן שאל ירש בצרי / כיו הצרי
והסגור והחירק קרובים ויבוא זה תחור

זה / אבל אשר הם חגורת פעל בנתח
יבואו פתח לעולם והוא לעולם חלרע
ולתי הו"ו ועם הו"ו / ומצ"ו להורות

על הנקבות הנמצאו בפ"א עשיתם
עם המותים ועמדי / ובידכם אלאתם

ונקדו כ"א פעלתם ופעלתן בשוא

שלא עשו כן בשאר העובדים של"א

דברים י"א
מלאכי ג'
ב"ח שמואל
כה
שמואל א'
יב

ירמיה
שמואל א'
שמואל א' טו

רות א'
יחיה חז'

שער דקדוק הכשרים

אֲשֶׁר־יוֹ כִּי יִצְנֹן יִבֹּא לָהֶּן
 שֶׁהַטְּוֹדִים / וְחִטּוֹתֵיהֶן
 עֲנִתָהּ בְּנֹן / וְעִינֵיו קָמָה דַעֲלֵי
 חֲכָמוֹת בְּחוּץ תְּרוּנָה / שֶׁהוּא כְמוֹ
 תְרוּן / חֲכָמוֹת שְׂרוּתֵיהֶן תִּעַנְנָה
 שֶׁדֵּד מוֹאֵב וְעַרְיָה עָלֶיהָ / בְּגוֹרֵה
 צַעֲרָה / הַדּוֹמִים לָהֶם / וְכֵן
 לְטוֹן רַבִּים עַל יַחִיד מִכְּנֵי הַמִּלְחָמָה
 שֶׁשֶׁר סִבְבָהוּ / כִּי הִקְרַעַן מִלְחָמָה
 בְּרַגְלֵים תִּרְאֶסְנָה עֲטֹרֹת גִּזְמוֹת
 יָדָה לִיְתֵד הַשְּׁלֵחָנָה / יַחֲדוּ בְעֵמֶק
 וַיִּשִׁיעַ בְּכַח / נִסּוּ וַאֲיֵן רוֹדֵק רִשְׁעֵי
 הַדֵּר גְּבֻנוֹתֵיהֶן / נִמְלְצוּ לְחַכֵּי
 מִדֵּרֵתֵיךְ / וְהַדּוֹמִים לָהֶם / וַיִּשִׁיעַ
 לְתֵת טַעַם בָּהֶם לְמַה בְּעוֹבֵן כְּמוֹ
 שֶׁאֵנִי עֲתִיד לְבַעַר בְּמֵלֶת וְהַצְנֵנִי
 בְּטִרְסוֹ בְּחֶלֶק הַעֲנִין וְהַמִּשְׁכִּיר
 יִבִּין כֹּל אֲחַד וְאֲחַד לְכִי מִקוּמוֹ /
 וַיִּשִׁיעַ שִׁיבּוּעוֹ בְּלִטּוֹן תִּכְאֵרֶת לִיחֵד
 כְּמוֹ תְבִינֹן וְאַחַר נִדְבָר / נִחְשְׁבֵנו
 כְּבִהְיָה נִטְמֵינוּ בְּעֵינֵיכֶם /
 מִשְׁכְּנֵי מִחְרֵיק נְרוּצָה / נְגִילָה
 וְנִשְׁמָחָה / נְזִכִירָה דוֹדֵיק אֵיין
 וַיִּשְׁמָח אֲבִטְלוֹם לְאַחִיתָבֶל הַכּוֹ

ירמיה
 נא
 ישעיה נט
 שמואל ד
 משלי ה
 שופטים ה
 ירמיה מה
 בראשי חט
 מלכות ה
 שמות ה
 ישעיה כח
 שופטים ה
 שופטים
 משלי כח
 תלמי סח
 תלמי קיט
 גינת יח
 שם
 שיר ה
 שם
 שם
 שמואל ב

לָכֶם עֲשֵׂה מַה נִּעְשֵׂה / וַיִּשִׁיעַ מִכְּרִשִׁים
 כֵּן נִעְשֵׂה אֲדָם בְּצִלְמֵינוּ כְּדַמוֹתֵנוּ /
 וְאֲדָנִי אֲבִי זֶל כִּדְרֵשׁוּ כִּי הוּא מִדְבָר
 כְּנֶגֶד אֲרֻבֵּה יִסּוּדוֹת כִּי אֲמַלְבִּשְׂמֵךְ
 הַבְּרִיאוֹת תֵּא תוֹצֵא הַפֶּרֶץ / תִּדְשֵׁא
 הַפֶּרֶץ / יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם / וּבְאֲדָם רִצָּה
 לְתֵת בּוֹ רוּחַ עֲלִיוֹנָה לְכִיכֵךְ אֲמַלְנֵשָׁה
 וְכֵן בְּצִלְמֵנוּ / הַרוּחַ בְּצִלְמֵנוּ עֲלִיוֹנִים
 וְהַגּוֹף בְּצִלְמֵנוּ תַּחְתּוֹנִים / וְכֵן יִבּוֹא בְּלִטּוֹ
 תִכְאֵרֶת בְּאַרְמֵי וּכְשֶׁרָה נִטְמֵן קִדְם
 מִלְכָּה / וְאַחֲרֵים זוֹלָתוֹ / וְכֵן מִנְהַג
 בְּשֶׁר הַלְשׁוֹנוֹת לְדַבֵּר בְּלִטּוֹן תִּכְאֵר
 לִיחִיד / וַיִּשִׁיעַ שִׁיבּוּעֵי לְטוֹן יַחִיד עַל
 רַבִּים וְהוּא דֶרֶךְ כֹּלֵל כְּמוֹ וַיְהִי לִי
 טוֹר וְחִמּוֹר / כִּי אִם הַסּוֹס אִסּוֹר וְגוֹל
 וַיִּרְכַּבְם עַל הַחִמּוֹר / וְהַעֲלֵה הַצְּנִידֵעַ /
 וַיְהִי הַכֶּנֶם / כִּי תִמְרֹן לְאִישׁ יָבֵשׁ
 גִּלְעָד / וְאִישׁ יִשְׂרָאֵל נִגְשׁ / וַיִּלְוֵד בֵּיתוֹ
 הֵם יִשְׁכְּלוּ בְּלַחְמוֹ / וְיֵאֵת בְּכּוֹר בְּכִי
 יִשְׂרָאֵל לְקַח אֶת הַכֶּסֶף / סוֹחַר צִדּוֹן
 עוֹבֵר יָם וְלִטּוֹךְ / כִּי נִשְׁמָחָה מִבְּנֵימֵי
 עֲשֵׂה / לְתֵת חֶרֶב בְּיָדָם לְהַרְגֵנוּ
 קָבַר פְּתוּחַ גְּרוֹנָם לְטוֹנָם יַחֲלִיקוּן
 נִפְשָׁם לֹא יִשְׁבְּעוּ / לֹא יִקְרָחָה

בראשית ה
 שם
 דניאל ב
 בראשית לב
 מלכים ב ו
 שמואל א ח
 שם
 שמואל א יח
 שמואל א יד ויח
 במדבר ג
 ישעיה כג
 שופטים כ
 שמות ה
 תלמי ה
 יחזקאל ויחזקאל
 כה

קדחה

כמו ותכל דוד / אמרה קהלת / אשר אין
נעשה פתגם מעשה הרעה והדרה /
עמל הכסילים תיגענו / אשר אדבר
דבר ויעשה / לא תאמך עוד / לא שיהיה
לשון זה נופל על זה אלא בכל אחר
מהם דבר נסתר נפל / וסוף הכתוב
על המבין בהיות הדבר ההוא הנזכר
נזכר בענין אומדן אנו כמו שעשה
בפסוק לא תשחט על חמץ דם זבחי /
אל לא תשחט הזבח ולא תזרוק דמו על
חמץ / ואחז המקרא דרך קצרה כי כן
דרך המקרא במקומות רבים / וכירוש
ותכל דוד ותכל נבש דוד או אשת דוד
או והוא פעל יוצא / וכן אמר תיגענו
על הענין כאלו אמר יגיעת הכסילים
וכן אמר נעשה לשון נקבה בו מפני מלת
אין נאמר כי נעשה בינוני לנקבה
שאלו היה נפעל עבר לזכר היה עומד
לא נעשה / כי מלת אין לא תכול על
העובדים כמו שאנו עתידו לבא בחלק
הענין בשרש אין בעה / ואמר נעשה
לשון נקבה על הרעה שזכר שהיא לשון
נקבה / וכירוש אשר הביע שפחתך לשון
הביע נופל על אחד מהנערים המביעו

אולי קהלת
קהלת ח
גלת יחזקאל
ס
שמות לר

האנחה ועמד שפחך עמו כי
היא עקר ההבטה כאלו אמרה
נער שפחתך / כי יהיה נער
כירושו כי יהיה הדבר הזה שר
הנערה בתולה / ובענין הנערה
ישראל ידבר לשון זכר כנגד הער
ולשון נקבה כנגד הכנסה והכר
אחד / וכירוש אמרה קהלת
בעבור שכנה שלמה בטם קהלת
לפי שנקלה בו החכמה ואמר
קהלת שהוא שם לנקבה לכו
שפטו המשבלת היא המספר
החכמה לכיבך אמר אמרה /
וכירוש וארכב עליה לפי שחמור
כולל הזכר והנקבה המיוחדת
בשמה אבות לכיבך אמר עליה
לפי שהיתה אם אבות וקרא
חמור על דרך כלל או לשון לסד
עליה על הבהמה שהוא לשון
נקבה והחמור יקרא בהמה /
וכן ער בא השמש תשיבנו לו /
כירוש הבגד ואעפ שזכר שלמות
דעך לשון נקבה לפי ששלמה
ובגד אחד הם / וכן אשר כחוקו

ויקראו ב
שמות כב
שמות כז

קמוץ חלב נתנה / ואם לגוררה
 בעל בצרי צהלה ושוחה / ובעה
 עם התיו להורות על הנקבה כמו
 כי מולת יד / ונשכחת צור ופאת
 כל ונכחות / וקדמת אתכם
 היא נכלאת בעינינו / אשר הובאת
 לך / ועשאת את התבונה / ושבת
 לנשיא / והאות שלפני התיו קמוץ
 כאשר נכתב אחריה נח כמו וקדמ
 וחבריו / וכאשר לא נכתב אחריה
 נח כתח אבל ועשת הוא ברוב
 הספרים בקמוץ וכן זוכר אותה
 בן נבתי קמוץ וכן הוא משפטו
 קמוץ / כי ועשת משפטו ועשתה
 ובנפול ההא נשמרה תנועת ההא
 בשין לפיכך נקמצה השין אבל
 ושבת לנשיא התיו במקום הא
 ואם היה הא היה קמוץ וכשהוא מא
 ההא בתיו נקדו הבית בכתח לכו
 שהתיו נח נראה / ובעל באלך
 במקום הא הנקבה / עלתן גבה
 קומתו / ואצאנו במקומות לנקבה
 בלשון זכר / אשר הביא שמחתך
 כי חוק ואנו האלחמה / והיה העיר

שוכטו
 מסתד
 דברים יטעו
 כג
 בדאטו דברי
 תלים בדאטו
 ק"ח
 וקדח כה
 יחוקל
 מו
 יחוקל
 לא
 שמואל כה
 מלכי ב דברי
 כ

הקרובה / והיה הנערה / והיה העלמו
 כי יהיה נערה בתולה / והיה בר כרם
 יור / ובלשון הויה יבוא זה ברוב כי
 רוצה בו על הענין / ובע מלה לפני
 מנבחק בבית הזה / כלגש כלב מעכה
 ילד שבר ואת תרחנה / אחכשה
 החמור וארכב עליה / ובע עליך רעה
 ובע השנה השמועה / תחת השמלה
 אשר שאל ליו / והבואתי חכסך
 נבחר / ובעת אחרון נבחר / ועולה
 לא נמצא בשכתיו / תכליתך השיא
 אותך / ונעקה בגוים נשמע / ויאבך
 את לב מתנה / אשר כוהו לא נהיתה
 והבאת את האנחה אשר יעשה מלה
 יעשה מלכה / ומן העבודה הקשה אשר
 עבד בך / תחתיה יוצע דמה ומכסוך
 הולעה / האדבר אליך והבאתו מלי
 ותעשו הרעות ותוכל / ותכרת לך מהם
 תהי נעלמה / עד אתו תלן בקרבך
 ותבוא עד שנותיק / נאמנה ונאם
 ועלה אנדה / ואת שדוד / שני דומם
 לנאן דומם / ותעבור הרנה במחנה
 כל מלה והדומים להם אשר תאצל
 לשון זכר לנקבה מולשון נקבה לזכר

בדאטות כד כה
 דברי המוסה ב
 שמואל יט
 יטעו מו
 ידמו כס שמואל
 מטלי ח
 שג מלכיו ב
 ידמויה מט
 ידמו נ קהלתו
 שמות יח
 ויקדח ב
 שמו לא יטעו
 סם
 שמואל יד
 ידמו / יטעו
 כג
 נחם ג / ידמויה
 חוקלכב / שמואל
 טו
 יטעו / ידמו / יד
 חקוק מלכיים
 כב
 כאו

שער דקדוק הפעלים

קטן כמו חרש קדש חשך גרן שרש
 חפש חרש ודווחים להם שהם שמות
 הפעלים וידועה הפעל לשם וצריך
 להכריז ביניהם ולהבדיל כמו שענינם
 מובדל אבל בנחי הלמד שהלמד
 שלהם היא שהיא נקוד גם כן בסגור
 כשהוא מלרע ומעכ שיש מהם בצרי
 לא ישוב סגור בשבו מלעיל כמו
 השלמים ועוד כי אין דרך לטעות בהם
 כי לא נמצאו בנחי הלמד שמות מלשול
 במשקל הבינוני לפיכך יבוא מלעיל
 בהסמכו למלה ועירא מן למלה שהיא
 מלעיל כמו ויהי בונה עיר בנה חק
 עושה פלא עושה חיל כל רושה צאן
 וכן הפעלים שהלמד שלהם אלף שהם
 נקודים צרי לעולם ולתו מחודים
 נמצאו בסגור לא ישוב בסגור בשבו
 מלעיל ויהיה מלעיל בהסמכו למלה
 ועירא מן למלה שהיא מלעיל כמו
 ובזרע רע הנני רופא לך אבל
 ובזרע חשך מלרע ואם יהיה בשלמו
 מלעיל יהיה מלרע גם כן בענין הפעל
 להעמיד הצרי כמו וטבקט מהם מיש
 גדר גדר ומצאה בהם נוספת

דואג יחוקל
 בחרב שמות
 כר

מלכו
 ישעיהו
 יחוקל כב

בסופה כמו תנור בוערה לפי
 שהמלה מלעיל נאמר כי הה
 נוספת ולא בנה סיומן לנקבה
 ועוד כי תנור מצאנוהו בלשון זכר
 הנור וכירים יתק וכן בשמות
 לילה נחלה מצרים נחלה עפר
 על נכסנו מרצה מצרים
 השערה החדרה הנוק ונסוע
 הנגבה בטרם יבא החרסה
 מלכנו השער התחבונה ואת אבנא
 האלף החיצונה הד האיה חורבה
 ויבא דוד כונה ודנה בחרב ופרו
 והדווחי להם שהם מלעיל הה נוספת
 ותבא גם בהוספת יוד כמו שוכני
 סנה חצבי מרום קברו חקקו בסלע
 הישבי בשמים אסרו לגנן עירי
 עזבי הצאן וכן מלושנו בפתר רעבו
 חקיווי מעבר דל מושיבי עקד רב
 הבית המצביקי לשבת המצבי
 לרעות כיוד בהם נוספת וכן בשמו
 בני מתנו מדני ערק מלכו ערק
 והעשתי עשרה בה חמא
 מתחת עב
 כיוד וקאם בנוספת לבחור ער

דואג
 יחוקל
 בחרב שמות
 כר
 מלכו
 ישעיהו
 יחוקל כב
 הלים סתם
 קב

שער דקדוק הפעלים

לא נהייתה / כי הקול הוא הנעק
והעיקה הוא הקול / לביכך מא
בלשון זכר ובלשון נקבה / וכן
כי הוא חלקה בחיים / כי בתי ערי
הלוים היא מחזותם כמו שטנו
עתידי לבער וכן כל אחד מהם
תכרס לבי מקומו וכלם ~~ש~~
נכוחים למבני

קלה
והקד
כ

והשמינית בת ארבע
אותיות עם
התיו הנוספת בסופה הנקודה
בשם להורות על יחידה נמצאת
שכעלתה לומר עבר והנמשל
פעלת הכא קמוצה והעין כהוה
והלמד והתיו שמים והטוודגש
תם למד הפעל גרונות גם היא

בכוח ולקחה בדרך עשירה לחם
ונקודים / ברוב דרך יגיעת /
הרע שומעת בתי /
והתשיעית בת חל שותו
עם התו והטו
הנוספות להורות על רבו נמצאו
שכעלתן לומר עבר והנמשל
פעלתן ונקודו וקריאתו כמו

מכים
ד
שש
ל
רות

פעלתם / ומצוה להורות על הזכר
עודתם על דרכם עשיתן תועבה /
והעשירית בת שלש אותיות
מבלי תוספת

הכא נקודה בחולם והעין בקאץ קטן
להורות על יחיד נסתד או נמצא או
מדבר בעדו שכעלתם בזמן הווה
והנמשל פעל והנח שבין הכא והעין
פעם יכתב ופעם לא יכתב ופעמים
העין בחירק כמו אהה תומיק גורלי
הכני יוסוף על יחיד / הנני יוסוף
להכליט / ואם למד הכעל גרונות
יולד נח בקריאה בין העין והלמד כמו

חית זה מלה בחירית
ועין כי כשלא ילמד הכע
חלק לא יולד נח
לעולם גם עם ההא
לא יולד נח כשנכני
רח בחמה ובלבנה

וההמהמה כמתלהל
ואין עוד
הקריאה כמו הנוטע
מזון הלע ושמע לדוקע
הדרך על המים / ושומע שמע פרסה /
ובא מלת אובד עצות בכתח טעם שטין
הלמד מאותיות הגרין וקריאת המלה
אלרע טעם שתם אך לה מלה ועירע
או מלה שהוא אלעול לבי שט
תהיה המלה אלשל והיה העין בכתח

קטן

שער דקדוק הכשרים

עם כוונת לבדה בחסרון יוד בכתובה
 ויבדע לקים את התנאים שנים עשר
 נשיאם / צדיקים א"ם / וכן כל גוים שבמקד
 וכן לויים חסרי יוד הרבים ^{זהו טעור כו}
 חכמי בגי' שתי שני היוד' יקולפי ^{חסרבו יוד קדומה}
 טעשהאשו בהן הרבה / וכן ^{צדיקים המה}
 וישכלת גויק' / וגויק לא תבטלי עוד / ח
 חסרי יוד הרבים / וכן ויתר גוי ינחלום /
 חסר יוד הכנוי מהאכתב ונשאר באבטע /
 וכן בעלה גוי הארצות / חסר יוד הרבים
 מהאכתב ונשאר באבטע / וכן יחרדה' עין /
 חסר יוד הרבים / וכן תחסר יוד הרבים
 טעמים עם הכנויים כמו הודיעני נא את
 דרכך / כי אז תצליח את דרכך / בדרכך
 חילו / ויבטע חסרך יוד / מאויכי תחכמוני
 מצותך / וכן לא עטכח דברך / והאמורת
 עליו יג' חסרים / וכן ומחלבה' ער
 לבבה' / וכן והגיתו בכל פעלך / כי חכמי
 חלה בכל דמה שהו' לשון רבים / ויש
 שיבטעו היוד והא"ם מקובים מחלה שהיו
 בלשון נקבה כמו ו' שנה שנים / חטה
 ושעורה / חטים ושעורים / לבנה
 לבנים / סאה סלת / שלשמים / כנה
 שער הפנים / חלה / מחכירק עליכם

באלים / שכלת / כחלקט שבליים
 מלמה / האלמים מלחום / יונה
 עיניו כוונים / ממה / עליו מומים
 מילה / מלים / יעלה / יעלים / מחלה
 מלים / דבורה / דבורים / יענה
 יענים / דבלה / דבלים / וכן כפער
 וכי אנחנו מקטרים / שהו' חטא
 נשים / ויש שיבטעו היוד והא"ם
 לקבוץ השנים לבד והרמיה בהקדו
 כמו שנים שמים מים כנבים
 ידים עינים מים רגלים רחים
 והדומים להם / ואם יאמר ביותר
 משנים לא יאמר אלע על הזוגות
 כמו ארבע רגלים / ארבע כנבים
 שבעה עינים / רגלים כנמי עינים
 הם זוגות / ויש שיבטעו היוד והא"ם
 עם הסמויכות / כמו טורים מבן
 ממרים אמת / סגים כסף היו /
 מלים צמד / שנים טורים דומים
 למדירים עם / במצלתים נחשת
 ויצד ככרים כסף / והדומים להם
 וככרים כסף יש בו סיון אחר
 אחד לסמויכות והו' שזא ככר
 כי מולת הסמויכות יאמר ככרים

שער דקדוק הפעלים

רבים זכרים נמצאים או נסתרים
 או מדברים בעדם שנעלתם לחנף
 הוה והנחשל כועלים ואם במחוק
 הסור האם ותשאר היוד ולמד הנע
 נקדה בצרי כמו כועלי און שוארי
 משמרת הקדש והוסרה היוד
 מהכתב ונשערה במבטא כפגישה
 שני יודין וקוי יוד וכן בלוי סחכות
 ובלוי תלחים וקווד והאם שהם סומך
 הרבים נכלו מהם וכעמים ויכלו האם
 ותשאר היוד בלתי הסמיכות משכני
 בבקר משחרי בנשק אזהבי לנוס
 יורדיל אבני בור ועת הלויים משרתי
 אותי עד אנה תשימוך קנצי
 לחלין השכוני באהלים עוברי
 בעמק הבכא גמולי מחלב עתיקי
 חסדים לנביאי מלכם האלהי
 מקרוב והולכוי על דרך שיחו
 והדומים להם ויתכן שיהיו כלם
 סמוכים על אותיות השמות כמו
 שצנו עתידים לבאר בשע החלין
 אבל מצאנום גם כן בלא אורח
 השמות חלוני שקופים אטומים
 נטעי נעמנים אנשי מחקה על

קיר אנשי בני בליעל בני שלשים
 בני רבעים מאנשי התרים מי
 המרים השותים במורקי יין משלחת
 מלכוי רעים ויש שיבואו בחירק כמו
 שיבואו עם האם וישב בשבת תחכותו
 דעש הטלויטי שהוא כמו הטלויטים
 שמה נסיכי צנוך כלם וכל צידוני כמו
 צידונים לכרי ולרצים כמו לכרים
 ותכלטני מריבי עמי כמו עמים וכך
 הרודד עמי תחתי היתי שחוק לכל עמי
 ויש שיבואו בפתח בהראות כן באסרה שלשה
 היוד ובא כמו עם כנוי היחוד וסבירין עמים
 וקדע לו חלוני כמו חלונים הנם
 כתובים על דברי חזוי כמו חזויים
 וסורי בצרף יכתבו כמו וסורים
 ויש לכרשו שהיוד לכנוי רל סורים
 מחני והוא מאמר הנביא על עצמו
 בדבר האל כמו שימצא זה בדברי
 הנביאים או יהיה מאמר הנביא על
 עצמו כאלו אמר סורים מחני
 מהדרך הטובה אשר אני אוחז בה
 וכמוהו אל תסור מחנו וחשובי שתי
 ואורגים חורי על כל מצוליי ירי
 יוצר גובי ושדי ביש שכר ויש שיבואו
 עם האם

שער דקדוק הפעלים

פתו שכנוב בתורה / ואמר יחזקל פר
 להדיות שם לז מצא שנים יביעו אחד
והשתים עשרה בת ארבע
 מהיות עם
 ה"ט הנוספת או התיו להורות על
 יחידה נסתרת או נוצצות או מדברת
 בעדה שפעלתה בזמן הוה והנוסח
 כועלה או כועלת וכלו בסגול ואם
 בהכסוק העין בקוץ ובחווה היא
 יושבת / והארץ לעולם עומדת / וכבר
 בעו מהם בהכסוק בלתי קוץ את סבת
 דוד הנכבדת / ותהי לו לאחנת / ואחנת
 המולכת / ואם למד הנועל גדוניר
 יהיה פתוח כלו / וכל משה ורעת משה
 ושסעת ססע / בורחת כל העור
 ושדה שואעת / וצא חכני שרי גברתי
 אנכי בורחתי / פתח כלו מע"כ שהול
 סוף פסוק / ונוסכה בו יוד על השמחי
 אויבתי לו / אהבתי לדוש / לפי שהם
 מלעיל נאמר כו הואך נוסכת ועלו
 היה לכבוו היה הטעם בת"ו / ועוד כי
 באהבתי לדוש אין בו ענין לכבוו /
 אבל באהבתי יש בו ענין לכבוו /
 ואפשר שתהיה הוד לכבוו אף ע"כ

שהמחלעיל / וצא מחלעיל חכני לו
 שהיא מלת ועירצ וע"כ שמינה
 נופלת עליה כו היא בשני כסטין
 ותרא עויבתי בשני כסטין
 מינה סמוכה למלה ועירצ
 וצא הנקבה בצרי על דרך היחיד
 ולז ירצה בוגדה יקודה מחותנה
 נוטרה את הכרחים / כצ"ל
 יולדה / מוספה הצלעה / ולהצא
 אובלה / מי יגור לנו אש אובלה
 והיתה ארצה לזפת בועדה ונכשו
 שוקקה / משכטם בשוא בוגדה
 נוטרה כמו הולכה היא / שופטה
 את ישראל / אש אובלה הוא
 האמרה בלבבה / הנוטח באוצרותי
 או יהיו בוגדה נוטרה יולד צלעה
 אובלה בועדה תאר בחשק
 שואמה שכלם בצרי שוא
 שואמים שואמה שואמות / וכן
 עלמות הפכות
והשליש עשרה בת חמש
 מהיות עם
 ה"ו והת"ו הנוספות להדיות על
 רבות נסתרות או נוצצות לו

בְּקֶמֶץ הַבֶּקֶה כִּמוֹ הַטֶּלֶל קָח כִּכְרִים
וּבְדֹדֶךָ הִזָּה הוּא סְמוּכֹת שְׁנִים
עֶשֶׂר שָׁנִים עֶשְׂרֵה בִּיהֵב
סְמוּכִים עִם הַיָּוֵד וְהָאִם וְיִשְׁבְּהֶם
עוֹת לְסְמוּכֹת צְרֵי הַנָּוֶן וְהַיָּוֵד כִּמוֹ
שְׁנֵי עֶשֶׂר שָׁנֵי עֶשְׂרֵה וְיִתְכַן
שִׁיחִיהָ חֶסֶד הַנְּסֹמֵךְ בְּלֵא שׁוֹכְרֵנו
סְמוּכִים עִם הָאִם וְאֶשְׁכֻּטִים
טוֹרִים אֲמֹרֵי אֲמַת טוֹרִים
טוֹרֵי טָבֵן סְגִימָה סְגִיכְסָה וְכֵן
כֹּלֵם וְכֵן אֶת קוֹל הַרְצִין הָעֵם
הַרְצִין רְצֵי הָעֵם וְכֵן בְּשָׁנִים עוֹד
עִם הָאִם בְּסְמוּכֹת אִם הַרְצִים
אִים בְּרִכִּים וְאִים לַחֵץ וְיִשְׁבְּהֵם
הַנָּוֶן בְּמִקּוֹם הָאִם הַרְצִים לְמַחֲוֹת
וְלִבְכִין חֲטִיךְ וְשַׁעֲוֹרִים אֶת קוֹל
הַרְצִין וִירוֹשָׁלַם עִוֵן תִּהְיֶה
וְלֵא יִמְוִין בְּחִוּיךָ יִחַרְדוּ הַצִּוּיךָ
וְעֲלִיָּה יִכְרְעוּ אַחֲרֶיךָ כָּל שְׁעָרֶיהָ
שׁוֹמְרֵי לְעֶשְׂתוֹרֹת צִדְקֶיךָ
לִקְצֵי הַיּוֹמֵיךָ וְכֵן אֱלִים וְאֱלִיךָ בְּאִם
וּבְנָוֶן וְיִשְׁבְּהֵם הַנָּוֶן וְהָאִם
בְּלִשְׁוֹן תִּבְאָרֶת עַל הַיּוֹחֵד אֲדָנִים
קֶשֶׁה וְכֵן הָאִם אֲדָנֵי הָאֲדָרְךָ

אֲדָנֵי הַהַר שׁוֹמְרֵיךָ וְכֵן עִם הַכְּנוֹי אִם
אֲדָנֵי וְיִתְכַן לֹו אִשָּׁה וְכֵן עִם כָּל הַכְּנוֹיִם
וּלְמִתֵּי מִדְּבָר בְּעִדּוֹ כְּדֵי שֶׁלֵּא יִתְחַלֵּק עִם
הָעֵם הַנִּכְבָּד אֲבָל לְרַבִּים יִמְאֹד כִּן הִנֵּה
נָא אֲדָנֵי וְיִשְׁבְּהֵם בְּנִקְוֹד בִּי אֲדָנֵי
שִׁיחִיהָ לְשׁוֹן רַבִּים עִם כְּנוֹי הַמִּדְּבָר הוּא
בְּכַתֵּחַ אִם לֵא בְּהַכְּסֵךְ וְנִמְצָא בְּזִקְרָה
קֶמֶץ בְּדָבָר גִּדְעוֹן וְהוּא לְשׁוֹן רַבִּי לִיחִו
כִּי לֵא הִיָּה יוֹדֵעַ עֲדִין גִּדְעוֹן שֶׁהוּא מִלְּעַךְ
וְאִם בִּי אֲדָנֵי בָאָה אֲוֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל
וְאִם לְשׁוֹן רַבִּים לְתַבְּאָרֶת וְהֵן לְבָדוֹ
הוּא שְׁבַע כֵּן בְּלִשְׁוֹן רַבִּים בְּכְנוֹי הַמִּדְּבָר
לִיחִוִּד וְאֲדָנֵי שֶׁהוּא הָעֵם הַנִּכְבָּד נִקְוֹד
בְּקֶמֶץ וְכֵן לְשׁוֹן תִּבְּאָרֶת וְלִקְחָה בְּעֵלְיוֹ
כִּי בְּעֵלְיֶךָ עוֹשִׂיךָ וְלֵא אִם אִיָּה אֲלוֹהֵי
עוֹשֵׂי יִשְׂרָאֵל בְּעוֹשֵׂיו בּוֹרְאֵי הַשָּׁמַיִם
וְנוֹטִיָּהֶם כִּי אֱלֹהִים קְדוֹשִׁים הוּא
וּבְצֵגָם בְּלֵא תִבְּאָרֶת לִיחִוִּד בְּסִכְרָה
אֲדִירִים כְּרַבֵּן בְּקֶרֶת הַמִּימִינִי וְיִשְׁ
לְכַרְשֵׁי כִּי בְּסִכְרָה הוּא סְמוּךְ לְאֲדִירִים
רָל סִכְרָה הַרְצִין לְשִׁתוֹת בּוֹ גְדוֹלִים
וְאֲדִירִים וְהַמִּימִינִי רָל שֶׁהַכְּרִי הַבְּקֶד
תִּבְּאָרֶת וְרָל כִּי רָשׁוֹ כִּי אִם תִּבְּאָרֶת
לְכִי שֶׁקְרַבֵּן רָשׁוֹ אֲחַדֵּשׁ בְּשָׁנֵי כְּרִים
כִּמוֹ שְׁכִתוֹב

הפעל כמו שחצצנו גם פן בפעל ונשמו
 שבוז הת"ו שלא בסמיכות כמו דבר
 שבעה לה בפשנו דבת צדדיו אנעורו
 דבת העשרה למונח על נגינת לדוד
 על מחלת לענות מכות בלתי עסרה
 חכמת ודעת שפעת אני רואה שכרה
 לא ידעתי ששמע וזוהר רבעה אם
 אתן שנת לעיני כשמחת בקציר חלה
 מצה אחת חמה כמו קרית חנה דוד
 אל תתן לחיות כפס תוריק לתתני כוגת
 לך עגלת שלישיה אף גלת ודנן
 ותועבת לעדם לך למשכחת לבני קהת
 ועל מחלת טהרת לכל קדשם ובאו
 בקמץ עם הת"ו הבה לנו עזרת אצור
 עזי וזמרת יה אף לא עזבה עיר
 תהלה קרית משושי אף בחלת שכרה
 עלי על פן יתרת עשה ויהי מחודת
 ובסמיכות בקמץ חנה שועלים יהיו
 וחנת המלך חן רכשו וכן כל חנר
 ולחקצת היוות וחקצת יחום עשרה
 מלצת כלו בית האלים ונא עם האל ב
 בסמיכות סטה סלת כמטה שיעורים
 וישפך עלו חמה אבו ועטבו אספה
 אסיר על בור טלטה גבר וענוה

צדק עריה בטה עטרה כל עץ
 את צרה העם מחלה לב
 ויתכן להיות מחלה אנעורה לא
 שתהיה עם ופעמים נוספת בו
 יוד גנבותי יום וגנבותי לילה
 ואלו היה היוד לבנו היתה הבות
 קמוצה וכן בתאר שהיא כדמות
 פעול מלאתי משפט היוד נוספת
 והשבע עשרה בתחום
 אזהרות
 עב הו והת"ו הנוספות להורות
 על רבות נסתרות או נחצרות
 או מדברות בערן שפעלתן עשות
 לזמן הזה והנמשל פעולות

והשכנה עשרה בתשלש
 אזהרות
 חבלי תוספת והיא על שלשה כנים
 הפא נקודה בקמץ גדול או בשוט
 והפ"ן בחולם או הפא נקוד בשוט
 והע"ן בבית גדול והנמשל פעול
 משקל פעול בא על אפעל או פעול
 כדור דבוק עם הפעל
 כמו שחור השחור והנה שבין הע"ן והל"ו
 חבלי משקל פעול פעם יכתב ופעם
 לא פעל לא ופעל
 לשלם לפעלים לע יכתב פעול וכו'

שער דקדוק הכעלים

מדברות בערן שבעלתן בונותיה
והנמשל כעולות והו' והת'ו שהן
סיון קדבות יבואו פעמים חמלה
שהיא לשון זכר כמו ון אב אבות
מנבח מנבחות' משכן משכנור
סדה שדות בכור בכורות' מקום
מקומות והדומים להם:

והארבע עשרה בת שלש
אותיו הב' א

נקודה בקוץ גדול והעין
בשורק להורות על יחיד
נסתר או נמצא או מדבר
בערו שבעלתו עשויה

בזמן הזה והנמשל פעול והנח שבין
העין והלא' פעם יכתב ופעם לא
יכתב' ואם ללא' הכעל גדונית

נכוע' שלוח' סרוח' בהולד נרח
בקדי' אה בין העין והלא' ואם
בסמוך ינקד הב' בשוט כמו בול
בזך יו' ועם יו' יכול שם נבוב
לחות' ואם פ' הפעל גדונית הב' א
בשט' וכתח כמו חבור עצבים
א בשוט' ומגול כמו ערוך ולחמה'
על נכוש זהב וכסף' חגור כלי

מלחמה' חגור שפוד בד' שהם קמוצים
מינם סמוכים כעשר ידמה הענין'
לא יחסר ב'ת השמוש ומשפטם תפול
בוהב וכסף' חגור בכלי מלחמה' חגור
באכור בד' ועל זה הדרך לבוש בגדים'
לבוש הנדים' לבוש שנים' קרו' ע

כתבותו: והחמש עשרה
בת חמש אותיות עם היו' והא' הנוספות
לקורות על דבים נמצאים או נסתרים
או מדברים בעדם שבעולתם ששזיה
בזמן הזה והנמשל פעלים ואם בסמוך
תסוד הא' ותשאר היו' ולא' הפעל
נקודה בצדי כמו גאולי יו':

והשש עשרה בת ארבע אותיות
עם הא' הנוספת
בסופה להורות על יחידה נסתרת א

נמצאת או מדברת בעדה ש שבעלתה
עשויה בזמן הזה והנמשל פעולה ולא' ד
הפעל קמוצה ואם בסמוך תהפך הא' בת'ו
ולא' הפעל בפתח כדרך כל הא' נקבה
שנהפך ת'ו במחוקות כמו ועצבות דוח'
ושכרת על' מוין' ויחסר הנסמך'
וכירושא ושכורת קצרות ולא' חיי' אובט
כן בלתי מחיכות בת'ו ובפתח לא' א
הפעל

שער דקדוק הבעלים

כעל וכשתחשיטוק חלת פ מעור
 בוקק החטק העין בקוף חטק
 חקום החולם כמו זכר נא' סער
 נא לבבך' שמר תם' הרם שנימו
 בנימו' וכשיבוא כעל בהכסך יהיה
 בקוף כמו לא קדמותי טוב שכב'
 לא קדמותי בני טוב שכב' וגם בוקק
 קוף אם הגאל גאל' קרב אתה
 ושמע' והאסורת עליו חמשה קמוצין
 זקנין וסיון קרב קום' הטה דלמכס
 שני' י"ט הטה דישעיה ל"ג' הטה
 דניל ט' וכן חוק ושמן' קוף
 בוקק' אם מוכה תקח לך קחי'
 ובוקק גדול ודע כי על כל מלה'
 ובא בסגולתא שהיא אחר הזרקא
 קוף וישמר עליו לשמואל לך שכב'
 וכן בסגולתא חוק ושמן שנים
 קמוצים' ובא גם בלי הכסך קוף
 סער לבך בת לחם' שלא כחטב'
 וכעמים רבים בתוספת ה"ט בסוק
 כמו שמרה זאת לעולם' זכרה לי
 מלה' לטובה' הכ"ט בקוף חטק'
 ונחשך ב"טעם והוספ לקוף רחב'
 שמרה נפשי כי חסיד אני' ואם

את יי' להיק' גרסה נפשי לתאבה'
 ולא יוסיפו לרעה עוד' ושחטה שטים'
 לרעה בק' ובוקק העמק ש"לה' הכ"ט
 בשוא והעין בקוף' או הוא צווי' ומצאנה
 גם בתוספת נון' באבדן מולדתי' והד"לרת
 פתחה' וקרג ואבדן' וחלת ועבדן'
 מהדגוש כי משפטו ואבדן בדגש הב"ר
 כי הוא יוצא וקוקל כמו שהוקלו רבים
 מהדגוש כמו שצנו עתידים לבאר'
 וכן השיבות וחרין מכך' הוא מקור
 בתוספת נון' והוצרכנו לזה בעבור פי
 השיבות כעל יוצא והפעול הוא מכך'
 והאבן הזאת תורה על יחיד או יחידה
 אורבים אורבות בין בואן עבר בין
 בואן עתיד:
 והתשע עשרה יש שהיא בתוספ'
 ויש אבלי תוספ'
 והוא שם הפעל כמשד תאמר אין פעל
 ואת פעל יו' לא יביטו' ובתוספת ה"ט
 פעלה' ובסוף לא תלין פעלה שכיר'
 ובשער השמות יתבאר כל אחד מהשקלו
 והעשרים' בת שלש אותיות הכ"ט
 נקודה בשוא והעין
 בחולם או בפתח והנחשל פעול לו

שער דקדוק הפעלים

את יום השבת כי עם שומר השומר
 ובחור אותו וכל שבט ישראל
 ענוש יענוש שמוע בין אחיכם
 ויש שומרים כי זכור את יום
 השבת צווי / וכן תמוך אטורי
 שומר את יום השבת שומר את
 חרש העביב הלוך וקדשת
 ומכר שיהיה המקור גם כן פעל
 הכא בקאץ ובעין בצרי כאו וילך
 הלוך וגדל / וכן ובשל אבט בנים
 או יהיו שם תאר פעול גם ענוש
 לצדיק לא טוב הנה שמוע אובח
 טוב / וישמר ליה עמוד כתח'הלה
 ובחקה ישוב החולם לקאץ חטקה
 לכני מלך מלך כי טוב אור כך
 עלה הנה בעש לקיחכם פתי
 וביה בקרב איש להסתחות רלו
 פעל כמו שלח מצבע / אחריו
 4 שכב האלך / ונוסכה בו יוד בול
 לדדיוש הדבר / שלא כחטפט והיא
 חלה יחידה לא ארעה לה שנירם
 באקדט להיות נוסכת אור נעה
 בין שלש אוניות הסרע ומכר
 שהיא חלה מורכבת מאנכי ללא

ידעת יוצא המקור בתוספת יוד בסוף
 להושיבי עם נדיבים / שהא כמו להושיב
 ומעמים רבות בתוספת הא ופא הפעל
 בקאץ חטף כמו ולרבקה בו / למשחה
 בהם / לקדנה על המלכה / ויתן אתה
 למדטה / וכן עם הכנויים
 שתשכ ההא לתו / וכ
 ובקדבתם על האובח /
 וכן כשמעתו ענך / פי
 הנכרד שמעה / ככלם דבקה / ויש שומרים
 שהוצ שם בכלם חכמה / וזה וזה יכטר
 וכנו נחשת לרחצה / והסב הקאץ חטקה
 תחת החיות במלת לרחקה מעל מקדטי /
 והוא לתכצרת הקדימה / ובשורק פלא
 הפעל לחאלה עליך / וכן עם הכנוי מלוט
 בצק עד חוצתו / ואלה שהם בקאץ חטקה
 עו בשורק הם מן פעול בחולם / ומן פעל
 בכותח יבא בתוספת הא ופא הפעל בחירק
 כמו לידעה את השם הנכבד והנודע
 לרבעה מונה / וכמו לשמעה בקליהם
 ועם פא הפעל גרונות יהיה פתח מקום
 החירק כמו למשמה בה / ועם עין הפעל
 גרונות יפתח פא הפעל ועין הפעל בשוט
 ופתח ובע כן להרחוב על העות לטהבה

זה דווקא עם ל' מר
 השמוש ולא וולתה כי
 עם אעט מוער כמו
 ושחטה שטים העומק
 שאלה דלמטה וכמעט
 אין עוד

ונע גם כן בטרחה שגם הוא יש לו
 בחקויות מנהג הפסק עתרו
 עתרו ואין מפנה / או בקוץ גדול
 בהפסק אשר הם מעזרת כעל
 בנתח והתמהו תמהו / החרשים
 שאעו / וכן בזקף הקבצו כלכם
 ושאעו / ונע גם כן בטרחה עם
 הנעוץ בעיו / ונע חלת ומכחכם
 שחדו בעדי / בחירק אע"כ שהחיות
 גרוניות / אבל צמחך בטעם להרחיב
 על החיות :

והשתים ועשרים בת ארבע
 אותיות
 עם היו"ד הגוססת להורות על יחידה
 נמצאת המצוה על הפעלה ההיא
 והנמשל פעלי הכ"א בפתח והע"ן
 בשוא ופתח / ואם ע"ן הפעל איננה
 גרונית הנקד הכ"א בחירק כמו לבשי
 בגדי הפערתך / שפני עד הפקד /
 ונע מועמד בגעיה לקחי נע לי כר
 לחם בידך / או בסגול הכ"א חשפי
 שכל / ונע כג בסגול הכ"א והע"ן /
 בקוץ חטף הכ"א והיא גרונית ושחוי
 בה / או בקוץ חטף הכ"א לכי ארבע

ונע על דרך אליצה כמו המפריח בני /
 אמור לחלך ולגבירה השפילו שבו /
 קול אמור קדע / חזקו ידיים רכות /
 אמרו לנאהרי לב / ואמר סלו סלו /
 והדומים להם :

והאחת ועשרים בת ארבע
 אותיות עם
 הו" הנוספת בסוף להורות על רבים
 נמצאים המצוים על הפעולה ההיא
 פעלו הכ"א בפתח לפי ש"ן ככעל
 גרונית והע"ן נקודה בשוא ופתח ושחטו
 הכסח / רחקו מעל יו / ונסגול הכ"א וע"ן
 הפעל בשוא וסגול / מהבו את יו כר
 חסידיו / ומהבו טוב / מחזו לנו שועלים /
 ואם ע"ן הפעל איננה גרונית הכ"א
 בחירק כמו שחרו מי בנער / זכרו
 תורת משה עבדי / ולגבעות נכרו
 עלינו / כרתו עצה / משכו וקחו לכם
 צאן / והאם מועמדת בגעיה וכן נדרו
 ושלחו / ויצקו על העולה / או בקוץ חטף
 חרבו חמד / משכו אותה וכל המוכיה /
 ושדרו את בני קדם / ואם בהפסק בחולם
 גם לי גם לך לא יהיה גזרו / איש גלוליו
 לבו עבדו / את יו הגדול והנודע זכורו /

שער דקדוק הפעלים

עין הפעל גרונות יבוא החולם
 תחת הקוף להרחיב כמו ועמה
 ישראל וכן פעל בכתח כשזבול
 בתוספת ה"ט נאמר שלחה הנער
 שתי / שכבה עמי / ה"ט בחירק
 וטם בהפסק ים ודרום ירטה /
 העמק עמלה / ה"ט בשווע והעין
 והלאה קמוצים / וטם ה"ט בקוף
 חטף בטה שתי הביתה וסעדה
 ובלט הפסק יווי שמעה יו סלחה /
 אבל הם בהעמדת טעם וכלם
 מלעיל / וטם מלרע רפאה נכשי
 ויצאו מלה מדברי חבדיהם קרבה
 לנכשי גמלה / שהוא מלית פעל
 וטם בקוף חטף והיה רטוי להיות
 קרבה בחירק / פו בלט ה"ט תאמר
 קרבתה ושמע / וכן נצרה על
 דל שנתו / הוא מגזרת פעור
 נצור לשונך מדעי / וטם בחירק
 ומטבו בקוף חטף / וכן מכרה
 פיוס / וכן אספה לו / ערבה לפני
 היו ראויים אספה ערבה / בקוף
 חטף כי הם ומגזרת פעול / מסוף
 שתי העם / וכן ערוך מן היערוך

שוועך / פו הצווי סולך מאר השותן בוחב
 טם בחולם טם בבתח / וכן בט החקור
 בחולם לערוך מלחמה / וטם אספה
 ערבה במגול שהוא כמו החירק לגזרת
 פעל בבתח / ומצלוח גם בתוספת לון
 וקבנו לי משם / וע"כ שיתכן לוואר
 בו פנים מארים מזכרם בפעלו הכפל
 טם יעורני יוצרי / והטבן הוטת תורה
 על יחיד נאצא המצווה על המעלה
 ההיט / ופעמים מננה על דרך מצוה
 רצונית כי טם דרך גזום כמו שאר
 בחור בילדותך / ר"ל שמח בחור ותראה
 ונה יקדך למחריתך / וכן שישי וטמחי
 בת מדום / וכן באו ביהטל וכטעו /
 ואתם בית ישראל בה מאר מדני עליה
 ישראל מוש גלוליו לכו עבדו / ויתכן
 לכרטו כחטמנו / כלומר טוב הוא
 שתעבדו גלוליתכם לבד ולא תביאו לי
 מתנותיכם ותעבדו גלוליתכם כי זה
 הוא חלול השם / ויבוא גם כן בענין
 שיהיה כאמר לחברו עשה מה תעשה
 כולל משלך כמו שאמר עולותיכם
 סבו על זבחיכם / והיה צווי לפעמים
 לא לטדם מיוחד אלט למי שיהיה /
 והוא

שער דקדוק הפעלים

ירכב ישכב ירכד ירפץ יגדל ודוניהם
 ויש פעלים יוצאו בהם שני תפנים כמו
 מה תבעלבו שהוא בקאץ חטף מקום
 החולם תפני המקף ובכתח טף יפעל
 אל וכן וישבות האן למה תשכר
 האלצהה כי לא מחכף ודרכו יחכף
 כן יטרוף ועב יטרף ידד ואך ותדר
 שנתו ובמשת נעוריק אל יבגר
 מדוע כבגר איש במחיו אם ישך
 הנחש במחש ישך טוב אשר לא תדור
 וידד ישרל נדר ואשר למדיהם
 גרונות יהא פתח לעולם להקל כמו
 ישמע ישלח יגבה ודוניהם וגם אשר
 עיניהם גרונות יהיו פתח ברוב ויצאו
 מהם בחולם כמו ומה אועם וינהם
 עליו ואשר הם בכתח אם בהפס העין
 בקאץ וכן בשלשלת כי ישלה משפט
 הכסף וישחט ויקח ושה מדמו
 ובאו מהם בהפסק בפתח עליה ותהלתו
 ל תחרש ותקח ^ה כן בכל ספר כתובים בהפסק
 אכריו ותטבל ^{על כו המסורת וקראו להן}
 ותק גם לטוטה ^ה קל כילא נוצח וחכר
 עמה וטבל ^{באלף רק זה לבדו אשר תבוא}
 וכן פל וטבל וישאר בתח במתגר

וסוף פסוק וכל זולך וירד
 דאיות יו אל תחרש וירם
 תולעים ויבאש וכן תחת דור
 טביו ויפלה וגם באו מהם קמוצי
 זולתו הכסף אם מצדק כו ירטיעני
 השומע ישמע הקטבתו ושומע
 ובאזניו ישמע או בן יגח ויוו מכיון
 ישאג ילדו שאג ישאג ואם לא
 יגאל הגידה לו כי תאנה לא
 תברח ותחנק את הארץ אי זה
 יכטר כמה נד רשעים ידעך
 בכל קדש לא תגע וושן ויחלוב
 היצלה היולט כתנת בד קדש
 ילבש שם ידעה עגל ושם ירבץ
 ייקרם עליהם עור חלמעה
 וישחט ויקח ושה את הדם ויש
 וקפין קמוצין כמו ^ה וקפין קמוצין
 ועיין בגנה בללת ויבעט ירעה ויטבע
 וטעם דלעל וגם כפי ^ה וטעם דלעל
 וטעם דלעל ^ה וטעם דלעל
 יצדק / ער אשר
 אדע / נקם אקח
 ושותף אקח בשנה עכרים יקח
 את בניכם יקח ותורבית לעלקח
 בשקל הקדש תקח ומהם עוד

חלבי עלינו / ובהעמדה גירלי
ושמחי בוקק / האומר לצולה
חרבי בעתנח / עלי הלכנון
וצעקי בוקק / והפא בשניהם
בקמץ חטף לתכארת / והעין
בקמץ רחב מכני העמדה / וזא
גם כן בוקק והעין בחולם כתיים
קומי עבורי לגורה פעול
ונהכך הקמץ חטף בעין הפעל
בולת קסמי נא לי באוב לתבא
האלה: והשרש ועשרים
בת חמש אותיות עם הנון וההא
הנוספות להורות על רבות נח
נמצאות המצוות על הפעולה
ההיא והנמשל פעלנה הפא
בשום והעין בכתח ונון הרבות
קמוצה / כמו כי שמענה נשיים
דבר יו / צעקנה בנות רבה /
או פעולנה הפא בשום והעין בחול
חגרנה שקים סכרנה / וכעמים
תעלם האא מהחכתב ותשאר
במבטא קראן לו מרע / ומצטנו
בתוספת נון לבדה / קראן לו / וזא
הקוק בחירק בהתאעט התנועות

כמו קרו פקדי / וכן בתוספת נון לבדה
שמען קולי / גם בתוספת הא לבדה
כיון לבדו נמצא רגזה בוטחות / ויש אומרים
בעלמיה ככר / כי רגזה מקור בתוספת הא וכן כשטה
ועודה וחגורה / ומצאנוה בלשון זכרים
חרדו שמננות / ובאבן כי ענינו על
העם שבתוך הערים השמננות :
והארבע ועשרים בת ארבע
עותיות עם
תוספת אלף בתחלתה להורות על
יחיד מדבר בערו או יחידה מדברת
בעדה שפעלתם לזמן עתיד והנמשל
מפעול והנח שבין העין והלאר פעם
יכב ופעם לא יכתב והאלף הנוספת
בסגול והעין בחולם ובאקק ובסמוך
לחלת ועירא או לחלה שהיא חלעיל
בקמץ חטף משאר לו חסדי / הן עבדי
עתאך צו / ושאר הנוספות זולתי ה
האלף הם בחירק והיתה האלף לבדה
בסגול שלא להתערב עם היוד / או
מפעל העין בכתח / ויותר נכון לומר לפי
שהיא גרונרת :
ויש פעלים יוצאו מיוחדים
עמודיהם בחולם כמו ישאר יזכר
יעבר יחשך ודוהיהם / ויש בכתח פאו
ורכב

חטף ואלקטה בשבלים / אלקטה גל
 ומסכת בעשירים / וכן עם הכנוי וב
 ובחוגה יתארהו / ובהעמדה הע"ן
 בחולם ואנו ביוי אעלמה / מעופה
 ואשכונה / נחכשה דרכנו ונחקורה /
 ואשר הם לגזרת מכלל בכתח בהעמדה
 בקומץ באו אנשיחווה ונכרעה / אזכרה
 אלהים ומהמיה / יחדו למשכט נקדבה /
 ובא שכתח קטן תחת קומץ גדול בולת
 ומקדמה לך / וכן ידענה סלה / ולפי
 שיצאו אלה על חטקל נחי הלוח שהם
 בסגול יצאו או כמו כן כנקוד בסגול
 ומצאו נון נוספת בסופה כיו משם
 אלקנק / משכטו אנתקנק הנון ה
 הדאטונה נבלעת בדגש והנון האחרו
 נוספת / ואחרו כיו כן אנהגה לטון ל
 להוסיף נון באחרונה עד שהבליעוה
 בדגש ככה הכנוי כשיבוע בהפסק /
 כמו אשר אדאך / ויחנק /
 והחמש ועשירים בת אדבע
 אותיות
 בתוספת יוד בתחלה להורות על
 יחיד נסתר שפעלתו לחמן עתיד
 והנחטל יפעל בחולם או יפגור

שער דקדוק הכעריים

הקח' כי ועדי' מדבר' זועק' דק
כל' המלכה' לט' מקדע' עליך
לט' יצח' וותחתיו' יצוח' לכו
לפי' מוטב' יועק' או אשר' ישחט'
טל' אשתו' לט' תקדב' שדך' לט'
תודע' הן' לט' נודע' בארצם' לט'
תנחל' ובו' תדבק' אכחד' לבבך
אשר' תכחד' במקום' אשר' יבחר'
טוב' יגעל' וטב' יסדף' את' רעטו
ילט' יפרע' בזה' ישכב' קדברתי
צדקתי' לט' תרוק' עתה' תצווח'
ובחיקו' תשכב' וגם' לגמליך' אטעב'
כן' יקדמו' ולט' אשמע' ויקשב' יוי'
וושמע' ולהים' חלתי' לט' תדע'
הקונה' לט' ישוח' מקולם' לט'
יחת' ובשנת' בצורת' לט' ידעג'
ולאום' וללאם' יטחף' ורועו' יבוט'
תיבט' כיו' הוא' ישאג' ויחדדו' בנים'
מום' בשוכר' יתקע' וזרעך'
גוים' יירש' ותפניהם' אל' תחת'
כיו' השקט' לט' יוכל' תפתה' וגם'
תוכל' ודוד' לדוד' תחדד' הוא'
לכל' תבצר' ישחק' על' סוס' לט'
נרכבי' ועל' קל' נרכבי' האומרים'

תחנק' וסחדל' יחדל' ופעמים' רבות'
תבוט' בתוספת' ה"א' כמו' שארה' דרכו'
וטשלחה' להגיד' לאדני' והע"ן' בטווא'
ויש' שהם' בקוץ' חטף' ד' והם' יגורר' רכ'
כעול' בחולם' וכטנוספה' הה"א' הוסב'
החולם' לקוץ' חטף' כמשכט' וכלאו'
הרוב' בטווא' להקל' והמעט' מהם' בקוץ'
חטף' כמו' אטקטה' ועצוטה' ואטקלה'
להם' את' הכסף' אכטעה' בה' אטקה'
לאבי' ולאחי' ובתקצת' ספריו'
ושמענה' אחד' קדוש' מדבר' בקוץ'
חטף' וכן' כתבו' הנגיד' וכן' עשו'
בהתחברים' עם' הכנויים' הע"ן' בטווא'
אשר' הם' לגזרת' יפעל' בחולם' שהיה'
משכטם' בקוץ' חטף' כמו' שכתבו' בקוץ'
חטף' מעטים' מהם' באותי' ואסרם'
הוא' יהדכס' מכניכס' וטצרנה' עקב'
אשר' כיו' יקבנו' וכן' ודם' ירדכך'
לקדימת' בן' אשר' מכל' לקדימת' בן'
נפתלו' בטווא' ופתח' וכן' באו' בעתיד'
בג"ן' הדגוש' ע"ן' הפעל' בקוץ' חטף'
בתוספת' ה"א' ובכנוי' מע"פ' ש"א' ין'
האנהג' לבוט' בבגין' הדגוש' האורכין'
מאנו' בחולם' באו' מ"ה' בקוץ'
חטף'

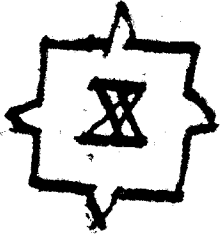
ה יהודה בן אליה באי
טחול יצו

כל בו

ה יהודה בן אליה
באי טחול
יצו

בו

שעטנו נטעש

רפ עש שעטנו

